

บทที่ 5

การศึกษาเปรียบเทียบคุณสมบัติของแหล่งที่ตั้งในการผลิตสุกร
ระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม

1. สภาพทั่วไป

1.1 กายภาพ

1.1.1 ที่ตั้ง

ฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียง
ของประเทศไทย ประมาณเส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ เส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก
ในขณะที่นครปฐมเป็นจังหวัดทางภาคตะวันตกของประเทศไทย ตั้ง ณ เส้นรุ้งที่ 13
องศา 45 ลิปดา 10 พิลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 100 องศา 14 ลิปดา 28 พิลิปดา
ตะวันออก ทั้ง 2 จังหวัด จักเป็นพื้นที่ในบริเวณที่ราบลุ่มภาคกลาง ต่างมีแม่น้ำสาย
สำคัญไหลผ่านตลอดพื้นที่ กล่าวคือ ฉช. มีแม่น้ำบางปะกงไหลผ่านในเนื้อที่จังหวัด
5,422 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,395,000 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูก 2,247,000 ไร่
หรือ 66.19% ของพื้นที่ทั้งหมด นคร. มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ในเนื้อที่ 2,185 ตาราง
กิโลเมตร หรือ 1,361,475 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูก 664,575 ไร่ หรือ 48.8%
ของพื้นที่ทั้งหมด

ฉช. ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางรถไฟประมาณ 63 กม.
ทางรถยนต์ 65-100 กม. ตามเส้นทางถนนสุรุมวิท-บางนา-บางปะกง-ฉะเชิงเทรา
และเส้นทางหลักสี่เขคอำเภอบางเขน-มีนบุรี-หนองจอก-บางปะกง-ฉะเชิงเทรา
สำหรับ นคร. ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางรถไฟ ประมาณ 63 กม. ทางรถยนต์
ประมาณ 58 กม. ตามเส้นทางถนนเพชรเกษม

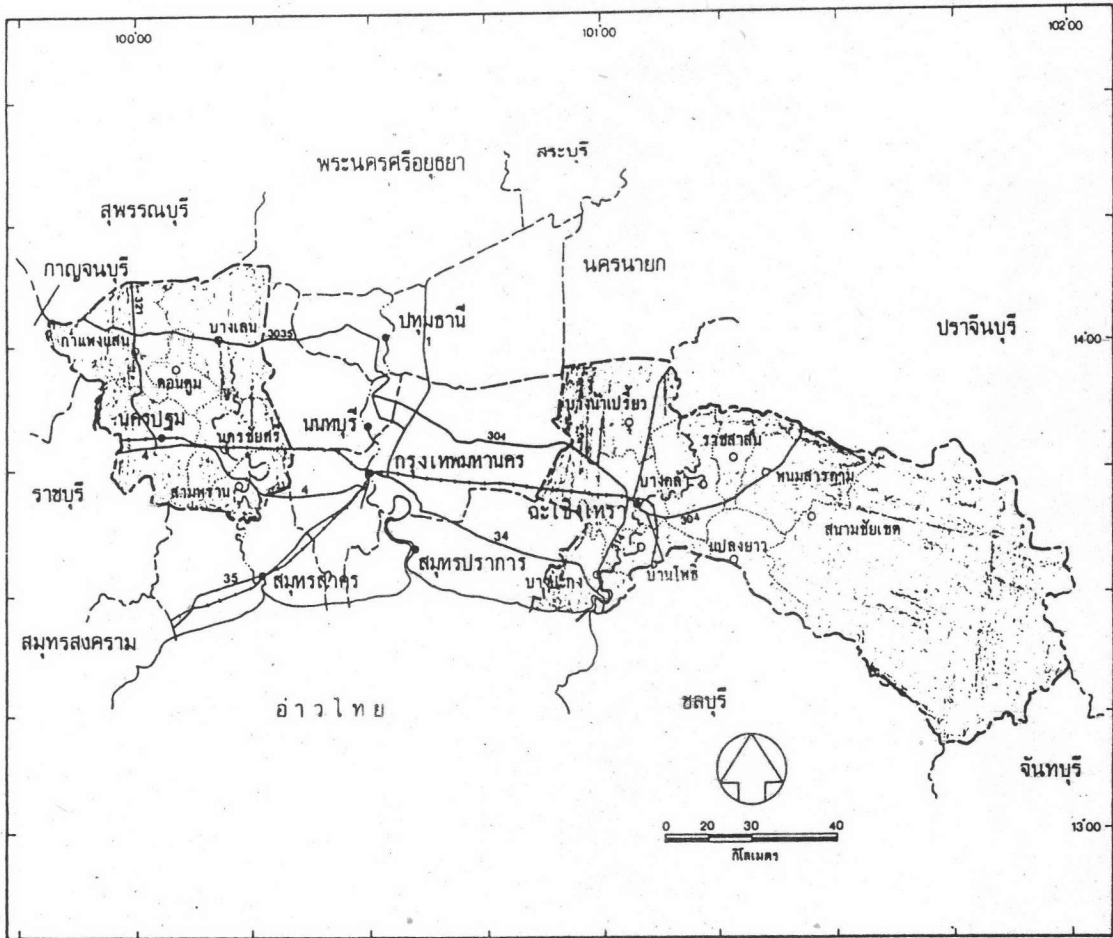
1.1.2 อาณาเขต

ดร. กับ นร. มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่อื่น ๆ ดังปรากฏ
รายละเอียดในตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 อาพาธชายแก่เปรียบเทียบระหว่าง ฉช. กับ นร.

ผู้พิมพ์	อาพาธ			ระยะทางระหว่าง		เนื้อที่(ไร่)	แม่น้ำสายสำคัญ
	ใต้	ออก	ตก	อ.เมือง-กทม.(กม.)	รถไฟ		
ฉช.	เหนือ						
	นครนายก	ชลบุรี		กม.			
	ปราจีนบุรี	ระยอง	ปราจีนบุรี	สมุทรปราการ	65-100	63	บางปะกง
		จันทบุรี					
นร.	สมุทรสาคร	นนทบุรี	ราชบุรี				
	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	กม.		58	63	ท่าจีน

ที่มา : สมง.จังหวัดพะเยาและนครปฐม

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง : อาณาเขตที่ตั้งเปรียบเทียบระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม แผนที่ : 5-1

<p>สัญลักษณ์:</p> <ul style="list-style-type: none"> ————— ถนน ————— ทางรถไฟ ~~~~~ ทางน้ำ ----- ขอบเขตจังหวัด ขอบเขตอำเภอ ● จังหวัด ○ อำเภอ 	
--	--

ที่มา : สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทราและนครปฐม

1.1.3 ภูมิอากาศ

ฉะเชิงเทรามีลักษณะอากาศเป็นฝนเมืองร้อน ในขณะที่ นครปฐมมีภูมิอากาศที่ค่อนข้างจะอยู่ในเกณฑ์ที่ร้อนกว่า กล่าวคือ อุณหภูมิสูงสุดใน 2 จังหวัด ประมาณ 35 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดของฉะเชิงเทรา ประมาณ 12.3 องศาเซลเซียส นครปฐม 15 องศาเซลเซียส โดยปกติฉะเชิงเทราจะมี อุณหภูมิสูงตลอดปี และมีฝนตกชุกประมาณเดือนพฤษภาคม ถึงตุลาคม เนื่องจากได้รับ อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่สำหรับในฤดูแล้งอากาศจะแห้งแล้งอย่างเห็น ใจชัด ช่วงที่ขาดน้ำประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงกรกฎาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยวัดได้ ประมาณ 1,295 มิลลิเมตรต่อปี สำหรับนครปฐมมีปริมาณน้ำฝนวัดได้ 1,276.9 มิลลิเมตรต่อปี ช่วงที่อยู่ในเกณฑ์แห้งและขาดน้ำ ใ้แก่ ช่วงต่อเชื่อมระหว่างฤดูหนาว กับฤดูร้อน ประมาณเดือนธันวาคม ถึงเดือนพฤษภาคม

1.1.4 ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของฉะเชิงเทรากับนครปฐม สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ก. พื้นที่ราบและที่ราบลุ่ม

ฉะเชิงเทรามีพื้นที่ลักษณะนี้ ส่วนใหญ่อยู่ทางคัน ตะวันตกของจังหวัด บริเวณที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง เขตอำเภอเมือง บ้านโพธิ์ บางน้ำเปรี้ยว บางปะกง บางคล้า แปลงยาว ถึงอำเภอทราสารณ์ และบางส่วนของ อำเภอพนมสารคาม มีเนื้อที่ประมาณ 1,250,000 ไร่ ซึ่งร้อยละ 35 อยู่ในเขตชลประทาน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ใน 4 อำเภอแรก บริเวณนี้มีการใช้ที่ดินทางกสิกรรมมานานนับร้อยปี และขยายตัวเต็มที่ โอกาสที่จะขยายพื้นที่มีน้อยมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ปลูกข้าว

สำหรับนครปฐม มีพื้นที่ลักษณะนี้ทางตอนเหนือ กลาง ตะวันออก และใต้ เขตอำเภอบางเลน คอนคาบุม นครชัยศรี และสามพราน จัดเป็นที่

ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ซึ่งเริ่มต้นไหลมาจากบ้านบางหวาย อำเภอบางเลน มีคลอง
ขอยธรรมชาติ และคลองขอยที่ไค้จักทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งน้ำเข้าไปในพื้นที่
และการขนส่งผลผลิตทางคานเกษตรกรรมออกจากแหล่งผลิตไปสู่ตลาด

ข. พื้นที่คอน

ฉะเชิงเทราที่มีพื้นที่คอนเป็นลักษณะของลูกคลื่นลอนลาด
หรือที่ราบชั้นบันไดต่ำ (Lower Terrace) ในเขตท้องที่อำเภอพนมสารคาม อำเภอ
แปลงยาว และบางส่วนของอำเภอสนามชัยเขต ที่ดินบริเวณนี้ไม่เหมาะแก่การทำนา
ส่วนมากจึงใช้ที่ดินทำไร่ มันสำปะหลัง อ้อย และเลี้ยงสัตว์ ในขณะที่นครปฐมมีที่คอน
เป็นแห่ง ๆ สลับกับที่ราบลุ่ม บริเวณตอนกลางของจังหวัด ค่อนข้างกันไปกับที่ราบลาด
จากทางทิศตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือคดค่อไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนถึง
บริเวณที่ลุ่มริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนคานตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ทำให้บริเวณตอนกลาง
มีแหล่งน้ำกระจายอยู่เป็นแห่ง ๆ ทั่วไป สามารถใช้ในการเพาะปลูกและประกอบ
เกษตรกรรมได้ รวมทั้งเป็นบริเวณที่สามารถจัดสร้างที่อยู่อาศัย มีความสะดวกในการ
คิคค่อ และนำท่วมไม่ถึง จึงทำให้เกิดความหนาแน่นของประชากรสูงกว่าคานอื่น ได้แก่
เขตอำเภอเมือง คอนคม บางเลน นครชัยศรี และสามพราน

ค. พื้นที่ราบสูง

สำหรับพื้นที่ประเภทนี้ฉะเชิงเทราที่มีลักษณะ เป็นลูกคลื่น
หรือเป็นลูกพูกสูง ๆ ต่ำ ๆ หรือที่ราบลูกระนาบ (Rolling Plain) และเป็นภูเขา
ในท้องที่อำเภอสนามชัยเขต และบางส่วนของอำเภอพนมสารคาม และ
แปลงยาว เขตนี้ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1,748,750 ไร่ ปัจจุบันมีการบุกรุกเข้าทำ
ไร่อ้อย มันสำปะหลัง และข้าวโพด ประมาณ 1,331,875 ไร่

ส่วนนครปฐม ถึงแม้จะมีที่ราบสูงบางตอนทางเหนือ
และตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ซึ่งเป็นที่ราบลาดเชิงเขา มีป่าไม้ที่สำคัญคือ
เบญจพรรณ ป่าโปร่ง แต่ก็มึที่ราบลาดค่อเนื่องมาจากราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี

ซึ่งบริเวณนี้ใช้ทำนาได้บางส่วน อาณาเขตส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณอำเภอบางเลน และ
กำแพงแสน

1.2 การปกครอง

การปกครองของจังหวัดฉะเชิงเทราและนครปฐม สามารถสรุปสาระ
สำคัญได้ ดังตารางที่ 5-2 และแหล่งชุมชนของฉะเชิงเทรา ที่สำคัญประกอบด้วย

เทศบาล 2 แห่ง คือ เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบลบางคล้า
สุขาภิบาล 15 แห่ง คือ
อำเภอเมือง ไค้แก่ สุขาภิบาลนครเนื่องเขต
อำเภอบางคล้า ไค้แก่ สุขาภิบาลปากน้ำ
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว ไค้แก่ สุขาภิบาลคอนฉิมพลี บางน้ำเปรี้ยว และ
บางชนาก
อำเภอบางปะกง ไค้แก่ สุขาภิบาลบางปะกง ท่าสะอ้าน บางเกลือ
และบางวัว
อำเภอบ้านโพธิ์ ไค้แก่ สุขาภิบาลบ้านโพธิ์ และเทพราช
อำเภอพนมสารคาม ไค้แก่ สุขาภิบาลพนมสารคาม และเกาะขนุน
อำเภอสนามชัยเขต ไค้แก่ สุขาภิบาลสนามชัยเขต
อำเภอแปลงยาว ไค้แก่ สุขาภิบาลแปลงยาว

สำหรับโรงฆ่าสัตว์ที่อยู่ในความควบคุมของทางราชการ มีทั้งหมด

13 แห่ง คือ

อำเภอเมือง ไค้แก่ โรงฆ่าเทศบาลเมือง และสุขาภิบาลเนื่องเขต
อำเภอบางคล้า ไค้แก่ โรงฆ่าเทศบาลตำบลบางคล้า
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว ไค้แก่ โรงฆ่าสุขาภิบาลบางน้ำเปรี้ยว บางชนาก
และคอนฉิมพลี
อำเภอบางปะกง ไค้แก่ โรงฆ่าสุขาภิบาลบางเกลือ และท่าสะอ้าน
อำเภอบ้านโพธิ์ ไค้แก่ โรงฆ่าสภาตำบล และสุขาภิบาลบ้านโพธิ์

อำเภอพนมสารคาม ไค้แก๋ โรงฆ่าสุขาภิบาลเกาะขนุน และพนมสารคาม
อำเภอสนามชัยเขต ไค้แก๋ โรงฆ่าสุขาภิบาลสนามชัยเขต

แหล่งชุมชนของนครปฐม ประกอบด้วย

เทศบาล 1 แห่ง คือ เทศบาลเมืองนครปฐม

สุขาภิบาล 13 แห่ง คือ

อำเภอเมือง ไค้แก๋ สุขาภิบาลธรรมศาลา, คอนยายหอม และโพรงมะเคื่อ

อำเภอนครชัยศรี ไค้แก๋ สุขาภิบาลนครชัยศรี และห้วยพลู

อำเภอสามพราน ไค้แก๋ สุขาภิบาลสามพราน และอ้อมใหญ่

อำเภอบางเลน ไค้แก๋ สุขาภิบาลบางเลน ลำพญา บางหลวง และ
รางกระทุ่ม

อำเภอกำแพงแสน ไค้แก๋ สุขาภิบาลกำแพงแสน

อำเภอคอนคาญ ไค้แก๋ สุขาภิบาลสามง่าม

สำหรับโรงฆ่าสัตว์ที่อยู่ในความควบคุมของทางราชการมี 16 แห่งคือ

อำเภอเมือง ไค้แก๋ โรงฆ่าเทศบาลเมือง สุขาภิบาลธรรมศาลา

สุขาภิบาลโพรงมะเคื่อ และคอนยายหอม

อำเภอนครชัยศรี ไค้แก๋ โรงฆ่าของสุขาภิบาลนครชัยศรี ห้วยพลู และ

โรงฆ่าของสภาตำบลศาลายา และขุนแก้ว

อำเภอสามพราน ไค้แก๋ โรงฆ่าของสุขาภิบาลสามพราน และขององค์การ

บริหารส่วนจังหวัด ตำบลท่าตลาด

อำเภอบางเลน ไค้แก๋ โรงฆ่าของสุขาภิบาลบางเลน ลำพญา บางหลวง

และรางกระทุ่ม

อำเภอกำแพงแสน ไค้แก๋ โรงฆ่าของสุขาภิบาลกำแพงแสน

อำเภอคอนคาญ ไค้แก๋ โรงฆ่าของสุขาภิบาลสามง่าม

ตารางที่ 5-2 เขตการปกครองในเขตเมืองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2527

อำเภอ	เทศบาล		สุขาภิบาล		รวมประชากร เขตเมือง	ประชากร รวม	ประชากรเมือง ต่อประชากรรวม	โรงเรียน ในสังกัด	ตึกแถว	ธนาคาร
	แห่ง	ประชากร	แห่ง	ประชากร						
1. เมือง	1	38,061	1	1,434	39,495	119,009	33.17	2	-	13
2. บางตลาด	1	6,745	1	2,740	9,485	57,435	16.51	1	-	5
3. บางน้ำเปรี้ยว	-	-	3	23,163	23,163	65,322	35.46	3	-	2
4. บางปะกง	-	-	4	19,504	19,504	63,652	30.65	2	-	4
5. บ้านโพธิ์	-	-	2	3,561	3,561	50,142	7.10	2	-	-
6. พนมสารคาม	-	-	2	11,398	11,398	71,252	15.99	2	-	4
7. สนามชัยเขต	-	-	1	5,993	5,993	35,778	16.72	1	-	1
8. กิ่ง อ. บางบาล	-	-	-	-	-	10,885	-	-	-	-
9. บางหลวง	-	-	1	3,476	3,476	24,613	14.12	-	-	-
รวม	2	44,806	15	71,259	116,065	498,148	23.30	13	7	29
1. เมือง	1	45,250	3	17,020	62,270	198,113	31.43	4	-	12
2. นครชัยศรี	-	-	2	-	20,510	85,234	24.06	4	-	4
3. สามพราน	-	-	2	-	11,657	86,524	13.47	2	-	6
4. บางไทร	-	-	4	-	24,672	80,874	30.51	4	-	3
5. กำแพงแสน	-	-	1	-	16,452	77,459	21.24	1	-	5
6. ดอนตูม	-	-	1	-	5,901	33,142	17.81	1	-	-
รวม	1	45,250	13	96,212	141,462	581,346	25.20	16	5	30

ที่มา : กรมการปกครอง

1.3 การคมนาคม

ฉะเชิงเทราและนครปฐมเป็นจังหวัดที่มีการคมนาคมสะดวก โดยเฉพาะทางบก ซึ่งมีถนนสายสำคัญ ๆ ติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงได้ทุกฤดูกาล ประเภทของเส้นทางคมนาคม สามารถสรุปได้ดังนี้

1.3.1 ทางรถยนต์

ฉะเชิงเทราและนครปฐมต่างมีถนนสายหลักผ่านไปยังท้องที่ทุกอำเภอและจังหวัดข้างเคียง มีรถบรรทุกสินค้า รถยนต์โดยสาร รถยนต์ส่วนบุคคล และรถรับจ้างอื่น ๆ ใช้ถนนตลอด 24 ชั่วโมง ถนนสายสำคัญในพื้นที่ทั้ง 2 พที่จะสรุปได้ดังนี้

- ฉะเชิงเทรา ; มีถนนสายสำคัญ 7 สาย ได้แก่
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 สายสถานีขนส่งเอกมัย-สมุทรปราการ-ฉะเชิงเทรา รวมระยะทาง 100 กิโลเมตร
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 สายสี่แยกบางนา-บางปะกง รวมระยะทาง 90 กิโลเมตร
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304 สายอนุเสาวรีย์-หลักสี่บางเขน-มีนบุรี-ฉะเชิงเทรา รวมระยะทาง 75 กิโลเมตร
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 314 สายบางนา-บางปะกง-อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา รวมระยะทาง 65 กิโลเมตร
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 สายอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา-อำเภอบ้านโพธิ์-อำเภอพนสนิคม-อำเภอกพานทอง-ชลบุรี รวมระยะทาง 49 กิโลเมตร
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 สายสามแยกหนองปลาตะเพียน อำเภอบางคล้า-สัตหีบ รวมระยะทาง

147 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 23 สายฉะเชิงเทรา-นครราชสีมา รวมระยะทาง 233 กิโลเมตร

นครปฐม ; มีถนนสายสำคัญ 8 สาย ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 สายเพชรเกษม ผ่านอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม ไปราชบุรี รวมระยะทาง 58 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 321 สายมาลัยแมน-อำเภอเมือง-อำเภอกำแพงแสน-สุพรรณบุรี รวมระยะทาง 45 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 แยกจากสาย 4 - อำเภอนครชัยศรี-อำเภอเมืองนครปฐม รวมระยะทาง 38 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 329 แยกจาก 321-อำเภอกำแพงแสน-อำเภอบางเลน รวมระยะทาง 28 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 338 เขตคลังชัย กทม.-อำเภอสามพราน-อำเภอนครชัยศรีเชื่อมต่อกับสาย 4 รวมระยะทาง 30 กิโลเมตร
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3035 สายพุดคำรี-อำเภอกำแพงแสน-อำเภอบางเลน-อำเภอลาดหลุมแก้ว ปทุมธานี รวมระยะทาง 23 กิโลเมตร
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3233 แยกจากสาย 3297-อำเภอคอนคาญ-อำเภอนครชัยศรีเชื่อมต่อกับสาย 4 รวมระยะทาง 30 กิโลเมตร
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3297 แยกจากสาย 321-อำเภอกำแพงแสน-อำเภอคอนคาญ-อำเภอบางเลน

รวมระยะทาง 15 กิโลเมตร

นอกจากถนนสายหลักที่กล่าวข้างต้น ยังมีถนนสายรอง ซึ่งเป็นทางหลวงจังหวัด และทางหลวงท้องถิ่น ใกล้เคียง

- สายโคกพระเจดีย์ เขตอำเภอเมืองนครปฐม ระยะทาง 12 กม.
- สายนครชัยศรี-ห้วยพลู-สามง่าม เขตอำเภอนครชัยศรี ระยะทาง 24 กม.
- สายสามง่าม-ลำลูกบัว-พลकारी เขตอำเภอคอนคมุ ระยะทาง 8 กม.
- สายกระตีบ-บางหลวงในท้องที่อำเภอกำแพงแสนและบางเลน ระยะทาง 12 กม.
- ทางหลวงท้องถิ่น สายบางภาษี-ศาลายา เขตอำเภอบางเลน และอำเภอนครชัยศรี ระยะทาง 29 กม.
- ทางหลวงท้องถิ่น สายสะแกเล็ก-พระประแดง เขตอำเภอสามพราน ระยะทาง 10 กม.

ถนนที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง กรมการปกครอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีสภาพที่ใช้ได้ตลอดปี แต่อาจจะมีบางท้องที่ เช่น อำเภอสามพราน และบางเลน ซึ่งมีถนนเชื่อมภายในอำเภอตำบล และหมู่บ้านน้อยกว่าอำเภออื่น เนื่องจากสภาพท้องที่ไม่อำนวยที่จะให้ก่อสร้างถนนได้ง่าย คือเป็นสวน ลำคลอง ท้องร่อง และที่ลุ่ม

1.3.2 ทางรถไฟ

ฉะเชิงเทราและนครปฐม ต่างมีทางรถไฟพื้นที่ละ 1 เส้นทาง กล่าวคือ ฉะเชิงเทรา มีทางรถไฟสายตะวันออก โดยเริ่มจากกรุงเทพมหานคร ผ่าน อ.เมืองฉะเชิงเทราสู่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดปราจีนบุรี รวมระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงฉะเชิงเทรา 63 กิโลเมตร มีการบริการเพื่อขนส่งสินค้าเกษตรกรรมสู่

กรุงเทพฯ เป็นประจำทุกวัน โดยมีขบวนรถจากกรุงเทพฯผ่านฉะเชิงเทรา วันละ 11 ขบวน จากฉะเชิงเทราไปกรุงเทพฯ วันละ 4 ขบวน

สำหรับนครปฐมมีทางรถไฟสายใต้ โดยเริ่มจากกรุงเทพฯ บริเวณคลังขบวนผ่านอำเภอนครชัยศรี-อำเภอเมือง-อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สู่ภาคใต้ที่สุโขทัย-นครศรีธรรมราช รวมระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงนครปฐม ประมาณ 103 กิโลเมตร อย่างไรก็ตาม จากสภาพความเป็นจริงเนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็วติดต่อกภายในจังหวัดนครปฐมและเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก จึงมีผู้นิยมเดินทางโดยรถยนต์มากกว่าเส้นทางอื่น

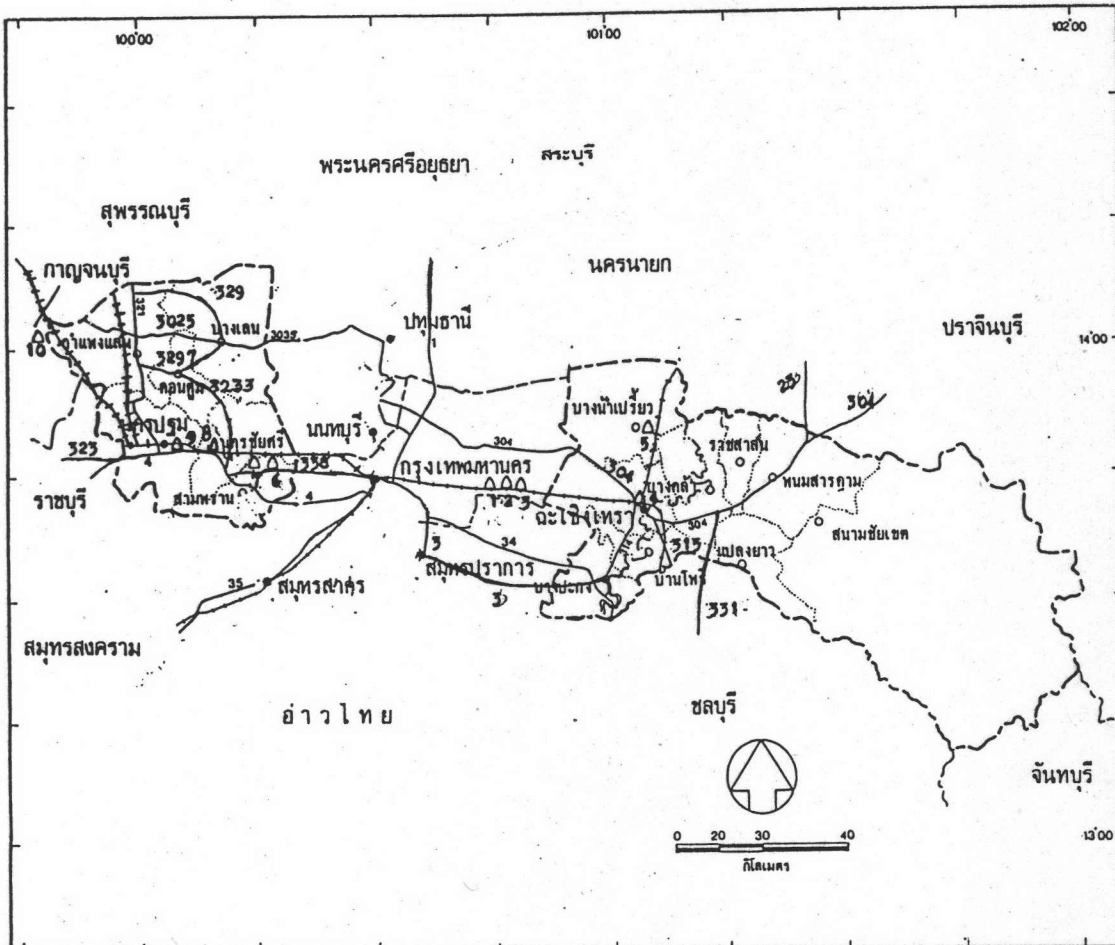
1.3.3 ทางน้ำ

ทั้งฉะเชิงเทราและนครปฐมต่างมีแม่น้ำสายใหญ่ไหลผ่านกลางพื้นที่ คือแม่น้ำบางปะกงและท่าจีน ตามลำดับ เชื่อมต่อกับคลองสำคัญ ๆ หลายสาย ซึ่งทำให้การคมนาคมทางน้ำมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการคมนาคมแบบอื่น ๆ ซึ่งใช้ประโยชน์ทั้งทางด้านการเกษตรกรรม การขนส่งผลผลิตการเกษตร วัสดุก่อสร้าง ตลอดจนขนส่งผู้โดยสาร นอกจากนี้พื้นที่ราบริมสองฝั่งแม่น้ำยังมีการขุดคลองชลประทานเพื่อเสริมการเกษตร ทำให้ราษฎรมีโอกาสใช้เส้นทางน้ำเพื่อการเดินทางเพิ่มขึ้น เส้นทางน้ำที่สำคัญใน 2 จังหวัด ได้แก่

- ฉะเชิงเทรา ; - ปากอ่าวบางปะกง -สมุทรปราการ-กรุงเทพฯ
 - แม่น้ำบางปะกง-คลองสำโรง-คลองแสนแสบ-กรุงเทพฯ
 - แม่น้ำบางปะกง-คลองท่าไข่-คลอง 17-คลองหกวา-สะพานใหม่-คอนเมือง-กรุงเทพฯ
 - แม่น้ำบางปะกง-ประตูน้ำท่าไข่-ประตูน้ำสระปทุม-กรุงเทพฯ

ตารางที่ 5-3 การเปรียบเทียบเส้นทางคมนาคมที่สำคัญระหว่าง ฉช. กับ นร.

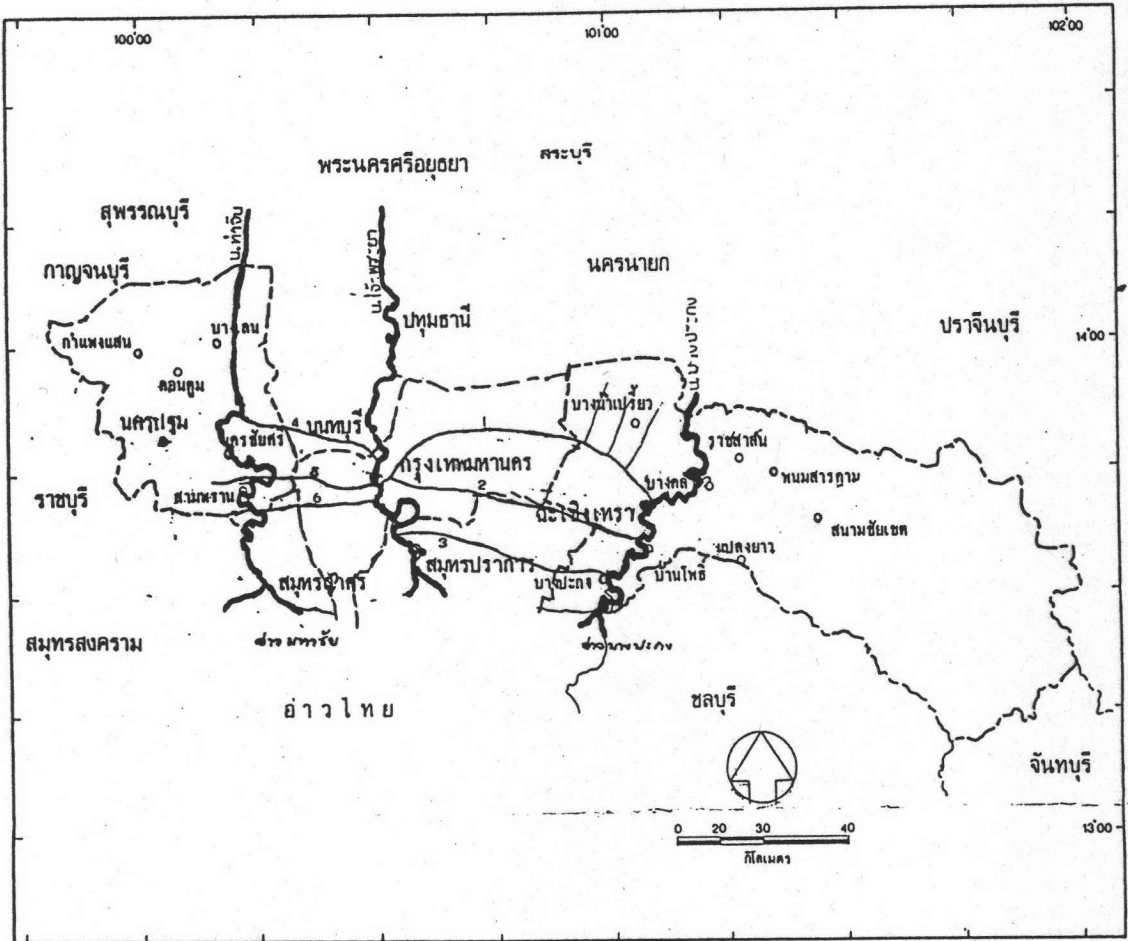
เส้นทางคมนาคม	ฉะเชิงเทรา		นครปฐม		
	จำนวน	ระยะทาง (กม.)	จำนวน	ระยะทาง (กม.)	
1. ทางรถยนต์	7	3(อ.สุขุมวิท กทม.- อ.เมือง) 34(บางนา- อ.เมือง) 304(บางเขน- อ.เมือง) 314(บางนา- อ.เมือง) 315(อ.เมือง- ราชบุรี) 331(อ.บางค้อ- อ.สัตหีบ) 23(อ.เมือง- นครราชสีมา)	8	4(อ.เพชรเกษม กทม.-อ.เมือง) 321(อ.เมือง-อ.กำแพงแสน) 323(อ.นครชัยศรี-อ.เมือง) 329(อ.กำแพงแสน-อ.บางเลน) 338(ตลิ่งชัน-อ.นครชัยศรี) 5035(อ.กำแพงแสน-อ.ฉะเชิงเทรา) 3233(อ.ดอนตูม-อ.นครชัยศรี) 3297(อ.กำแพงแสน-อ.บางเลน)	58 45 38 28 30 23 30 15
2. ทางรถไฟ	1	กทม. - ฉะเชิงเทรา - ราชบุรี	1	กทม. - สุโขทัย	
3. ทางน้ำ	5	บางปะกง - นครเนื่องเขต - ประเวศบุรีรัมย์ - ต่าง	5		
3.1 แม่น้ำ	1		1	ทำจีน	
3.2 คลอง (เชื่อมจาก กทม.)	3		3	- มหาสวัสดิ์ - นครชัยศรี - ภาษีเจริญ	
		180		103	
				130	

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการหาฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง: เส้นทางบก แผนที่: 5-2

<p>สัญลักษณ์: สถานีรถไฟที่สำคัญ</p> <p>ฉะเชิงเทรา</p> <p>จุดเริ่ม : สถานีหัวลำโพงสถานี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คลองกัน เขตบางกระบือ 2. หัวหมาก 3. ลาดกระบัง 4. อ.เมือง ฉธ. 5. อ.บางน้ำเปรี้ยว ฉธ. 	<p>นครปฐม</p> <p>จุดเริ่ม : สถานีเขตกิ่งจันทน์สถานี</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ศาลายา อ.นครชัยศรี 7. วิกสุพรรณ 8. หาดฉอม 9. คลองบางตลาด อ.เมือง 10. ท่าเรือ อ.กำแพงแสน 	<ul style="list-style-type: none"> — ถนน — ทางรถไฟ — ทางน้ำ - - - - - ขอบเขตจังหวัด ขอบเขตอำเภอ ● จังหวัด ○ อำเภอ △ สถานีรถไฟ 	
<p>ที่มา: กรมแผนที่ทหาร</p>			

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง : เส้นทางน้ำที่สำคัญในพื้นที่ กทม., ฉะเชิงเทรา และนครปฐม แผนที่ : 5-3

<p>สัญลักษณ์: คลองสำคัญ</p> <p>ฉะเชิงเทรา</p> <p>1. คลองนครเนื่องเขต (อ.บางกะปิ, มีนบุรี, พองจอก ผู้ อ.เมือง ดร.)</p> <p>2. คลองประเวศบุรีรมย์-คลองพระคเจำโรยานุจิต (อ.พระโขนง, อากกระบังผู้ อ.เมือง ดร.)</p> <p>3. คลองสำโรง-คลองพระองค์เจ้าโรยานุจิต (อ.พระประแดง, บางพลี, บางบ่อ ผู้ อ.บางปะกง ดร.)</p>	<p>นครปฐม</p> <p>4. คลองมหาสวัสดิ์ (อ.คิ่งจีน, บางกรวยศูนย์นครชัยศรี)</p> <p>5. คลองนราภิรมย์ (อ.บางขุนเทียน ผู้ อ.สามพราน)</p> <p>6. คลองภาษีเจริญ (อ.หนองแขม ผู้ อ.สามพราน)</p>	<p>— ดินน</p> <p>— ทางรถไฟ</p> <p>— ทางน้ำ</p> <p>--- ขอบเขตจังหวัด</p> <p>--- ขอบเขตอำเภอ</p> <p>● จังหวัด</p> <p>○ อำเภอ</p>	
--	--	--	--

ที่มา :

ตารางที่ 5-4 สาธารณูปโภคที่ให้บริการจากประชากรทั้งหมด
ในเขตชุมชนเมืองของฉะเชิงเทราและนครปฐม
ปี 2527

พื้นที่ \ สาธารณูปโภค	ไฟฟ้า (%)	ประปา (%)	จำนวนเลขหมายโทรศัพท์	ชุมสายโทรศัพท์
ฉะเชิงเทรา	59.2	16.57	3,400	4 แห่ง
นครปฐม	67.23	54.35	7,380	3 แห่ง

ที่มา : สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทราและนครปฐม

- แม่น้ำบางปะกง-คลองบางขนาก-คลองประตู่เวศน์
บุรีรัมย์กรุงเทพฯ

นครปฐม ; - คลองท่าसान-บางปลาอำเภอกำแพงแสน และบางเลน
- คลองบางแถม อำเภอเมือง
- บึงกุ่ม อำเภอนครชัยศรี
- คลองจินคา อำเภอสามพราน

1.4 เศรษฐกิจ

1.4.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพหลักของ นคร. ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าผลิตภัณฑ์
มวลรวมสูงสุด ได้แก่ เกษตรกรรมโดยเฉพาะในสาขาสีกรรรม ตลอดระยะเวลาตั้งแต่
ปี 2521 ถึง 2528 คงปรากฏในตารางที่ 5-5 กิจกรรมทางเกษตร ได้แก่ การปลูก
ข้าว จากจำนวนเนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมด ประมาณ 2,216,762 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าว
ประมาณ 1,448,030 ไร่ หรือ 65.32% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด สำหรับ นคร.
สาขาการผลิตที่ก่อให้เกิดรายได้สูงสุดในปี 2521 ได้แก่ เกษตรกรรม พอในปี
2522-2527 สาขาพาณิชย์กรรม เริ่มมีบทบาทมากขึ้น ถึงแม้ว่าสาขาเกษตรกรรมจะ
เป็นอันดับรอง แต่ก็แนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และมีมูลค่าสูงสุด ในปี 2528 นคร. มีการ
ใช้พื้นที่ในการประกอบอาชีพทำนงสีกรรรม โดยการปลูกพืชสำคัญ คือ ข้าว อ้อย ข้าวโพก
ไม้ผล และพืชผักต่าง ๆ อาชีพรองจากสาขาสีกรรรมของ นคร. และ นคร. ได้แก่ การ
เลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีการเลี้ยงกระจายทั่วไป ทั้งลักษณะการเลี้ยงแบบพื้นบ้านควบคู่ไปกับการ
เกษตรและเลี้ยงแบบธุรกิจฟาร์ม ซึ่งสามารถส่งเป็นสินค้าออกไปยังจังหวัดต่าง ๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดกรุงเทพฯ อันเป็นแหล่งรับซื้อที่สำคัญ สัตว์เลี้ยงที่นิยมเลี้ยงกัน
มาก ได้แก่ ไก่ เป็ด สุกร โค และกระบือ สำหรับ นคร. ใ้ชื่อว่า เป็นแหล่งที่เลี้ยง
สุกรมากที่สุดในประเทศกว่าใด เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีมาแต่เดิม

เมื่อพิจารณาโครงสร้างเศรษฐกิจพบว่า สาขาพาณิชย์กรรม
ของ นคร. โดยเฉพาะการค้าส่งและค้าปลีก เริ่มมีบทบาทสำคัญก่อให้เกิดรายได้พื้นที่

เป็นอันค้ำรองจากสาขาสิกรรมอันเป็นอาชีพหลัก ส่วนสาขาอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าจะก่อให้เกิดมูลค่าในสัดส่วนที่น้อยกว่าสาขาการผลิตอื่น แต่ก็มีความโน้มเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา ตั้งแต่ปี 2521-2528 ส่วน นร. สาขาการผลิตค้ำนเกษตรกรรม มีมูลค่าการผลิตในสัดส่วนใกล้เคียงกับสาขาพาณิชยกรรมมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจาก นร. ถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการค้าที่สำคัญ ในภาคตะวันตก และมีความสะดวกในการติดต่อกับกรุงเทพมหานคร จึงทำให้พาณิชยกรรมมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ

ตารางที่ 3-5 ผลดำเนินงานรวมรายปีเปรียบเทียบระหว่าง ต. กับ บจ.

ประเภทธุรกิจ	2521		2522		2523		2524		2525		2526		2527		2528	
	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.	ต.	บจ.
รวม	1,779.4	1,450.0	1,297.7	1,129.4	1,053.6	1,133.1	1,220.2	1,298.2	1,025.5	1,212.0	1,331.2	1,420.3	1,258.0	1,631.1	1,257.6	1,627.2
ผลิตภัณฑ์	1,175.6	1,053.6	1,003.2	771.2	1,166.2	776.1	1,531.2	1,038.4	1,257.2	1,204.4	935.0	1,154.1	1,121.3	1,260.3	1,119.6	1,351.5
บริการ	528.4	367.0	294.2	346.5	470.6	334.5	392.0	232.2	393.3	280.6	227.7	237.2	245.1	239.8	253.0	241.9
บริหาร	254.8	9.5	282.9	11.9	200.9	22.5	211.2	27.6	172.0	27.0	159.5	29.0	169.5	31.0	183.6	33.8
กำไร	20.6	0.1	17.4	-	7.9	-	3.8	-	2.8	-	9.0	-	2.9	-	1.4	-
รวม	148.3	1,083.3	149.50	1,297.1	181.10	1,060.10	212.60	1,256.90	356.7	1,346.3	427.7	1,395.8	593.7	1,449.9	748.4	1,565.8
เงินลงทุน	0.2	1.9	0.3	1.0	0.3	2.1	17.2	2.1	172.3	1.7	185.7	1.9	290.3	2.1	296.1	2.1
กำไรสุทธิ	68.0	846.9	73.9	1,008.7	71.4	705.7	90.1	950.4	826	1,067.4	85.7	1,108.3	59.4	1,136.2	100.9	1,227.6
กำไร	58.7	123.7	45.5	126.8	73.0	99.5	61.2	88.8	49.9	93.8	88.6	113.8	99.1	125.3	102.8	128.4
กำไร	21.4	110.8	29.8	159.8	36.4	172.0	44.1	215.6	51.9	183.4	67.7	171.8	134.9	166.3	140.5	207.7
กำไรสุทธิ	821.1	1,299.2	850.60	1,546.10	962.60	1,463.70	1,074.50	1,629.8	1,116.7	1,665.4	1,163.9	1,641.8	1,208.0	1,698.8	1,268.1	1,460.1
รวม	73.0	155.4	77.8	191.2	112.5	284.7	123.8	309.1	135.0	278.2	115.2	196.5	129.4	209.6	134.5	226.1
กำไรสุทธิ	573.1	504.7	594.6	559.8	452.4	503.0	495.1	682.6	428.8	653.9	533.4	675.4	540.2	691.4	571.3	718.2
บริการ	77.1	128.1	83.9	135.9	90.4	148.1	104.4	171.4	119.0	201.4	132.0	237.4	150.3	259.9	163.7	285.6
บริหาร	43.7	49.1	46.0	51.3	42.2	52.0	51.4	54.4	59.1	56.7	57.0	56.1	53.6	57.7	60.5	59.0
กำไรสุทธิ	67.5	123.6	70.0	139.4	83.9	147.6	90.2	135.5	93.9	160.9	100.8	173.0	97.0	161.3	162.8	170.1
กำไร	104.7	298.3	170.3	268.5	175.2	245.5	203.6	276.8	214.9	304.3	218.5	303.4	224.5	318.9	239.3	334.0
รวม	2,128.8	3,193.3	2,297.8	3,172.6	2,297.3	3,656.9	3,410.3	4,104.9	3,298.7	4,223.7	2,922.8	4,427.9	3,330.5	4,779.8	3,374.1	4,987.7
กำไรสุทธิ (รวม)	5,036	7,211	5,469	6,973	6,142	6,624	6,899	7,425	6,683	7,657	5,037	7,672	6,651	8,184	7,021	8,382

ที่มา : ส.พ.ค.

1.4.2 ปลุสส์คว์

ก. มูลค่าการผลิต

ฉช. และ นร. นับเป็นพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการผลิตเนื้อสัตว์ของประเทศ มีการเลี้ยงสัตว์ที่ใช้เทคนิควิทยาการสมัยใหม่นำไปสู่การผลิตที่ไ้มาตรฐาน ก่อให้เกิดรายไ้แก่จังหวัดเป็นจำนวนมาก จาก 25 จังหวัดในภาคกลาง ฉช. มีมูลค่าการผลิตสาขาปลุสส์คว์ ปี 2521, 2525 และ 2527 คิดเป็นสัดส่วน 10.22, 9.11 และ 11.98% ตามลำดับ นร. มีสัดส่วน 12.06, 8.55 และ 6.82% ตามลำดับ เมื่อพิจารณากันปริมาณการผลิตในระยะเวลาเดียวกันพบว่า นร. มีสัดส่วนการผลิตสูงที่สุดในภาคกลาง คือ 23.39, 27.21 และ 21.07% ตามลำดับ ส่วน ฉช. จัดเป็นอันดับรอง คือ 9.11, 12.62 และ 18.95% ตามลำดับ

สำหรับการเปลี่ยนแปลงหรือการขยายตัวด้านมูลค่าการผลิตสาขาปลุสส์คว์ และปริมาณการผลิต ในปี 2525 เทียบกับปี 2521 พบว่า ฉช. มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งมูลค่าและปริมาณการผลิต แต่ นร. มีค่าลดลงมาในปี 2527 เทียบกับปี 2525 ฉช. มีมูลค่าการผลิตลดลงแต่ปริมาณการผลิตยังคงเพิ่มขึ้น ส่วน นร. มูลค่าการผลิตยังคงลดลงเหมือนในช่วงแรก แต่ปริมาณการผลิตได้มีการขยายตัวขึ้น

ข. การวิเคราะห์ส่วนแบ่งส่วนโอน (Shift-Share Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ระดับภาคเพื่อพิจารณาถึงสาขาเศรษฐกิจ ที่มีการขยายตัวและไ้เปรียบในค้ำที่คั้ง อันก่อให้เกิดรายไ้แก่พื้นที่นั้น ๆ การวิเคราะห์มูลค่าการผลิตภัณฑสาขาปลุสส์คว์โดยวิธีนี้ ทำให้ทราบว่า กิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ของ ฉช. ในช่วงปี 2525/2521 มีความไ้เปรียบเมื่อมาคั้งในพื้นที่นี้มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจแบบเดียวกัน ทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง โดยก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม 124.8 และ 55.83 ล้านบาท ตามลำดับ ต่อมาในช่วงปี 2528/2525 พบว่า สาขาการผลิตคั้งกล่าวไ้เติบโตเร็วขึ้นจนก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม 70.80 ล้านบาท ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับ นร. เมื่อพิจารณามูลค่าเศรษฐกิจโดย

วิธีการวิเคราะห์ส่วนแบ่งส่วนโอน ในปี 2525/2521 และ 2528/2525 พบว่า
กิจกรรมการเลี้ยงสัตว์เมื่อเปรียบเทียบกับภาคตะวันตก และภาคกลาง มีการขยายตัว
ช้า และเสียเปรียบในค่านที่ตั้ง

ค. การวิเคราะห์ความชำนาญานาฏในการผลิต

(Location Quotient หรือ LQ)

นอกจากการวิเคราะห์ส่วนแบ่งส่วนโอนเพื่อพิจารณา
ถึงความสามารถในการขยายตัวของกิจกรรมอันก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มหรือรายได้ในพื้นที่
แล้วยังสามารถวิเคราะห์โดยใช้วิธีที่เรียกว่า ความชำนาญานาฏในการผลิตหรือเรียก
ย่อ ๆ ว่า LQ เพื่อที่จะได้ทราบถึงสาขาเศรษฐกิจหลักอันเป็นฐานการส่งออก และ
นำมาซึ่งรายได้ในพื้นที่นั้น ๆ ค่า LQ สามารถหาได้จากสูตร ดังนี้

$$LQ = \frac{V_{ip}/GPP}{V_{ir}/GRP}$$

V_{ip} - มูลค่าการผลิตในสาขาเศรษฐกิจ i ในจังหวัด

GPP - ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

V_{ir} - มูลค่าการผลิตในสาขาเศรษฐกิจ i ในภาค

GRP - ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาค

ถ้า

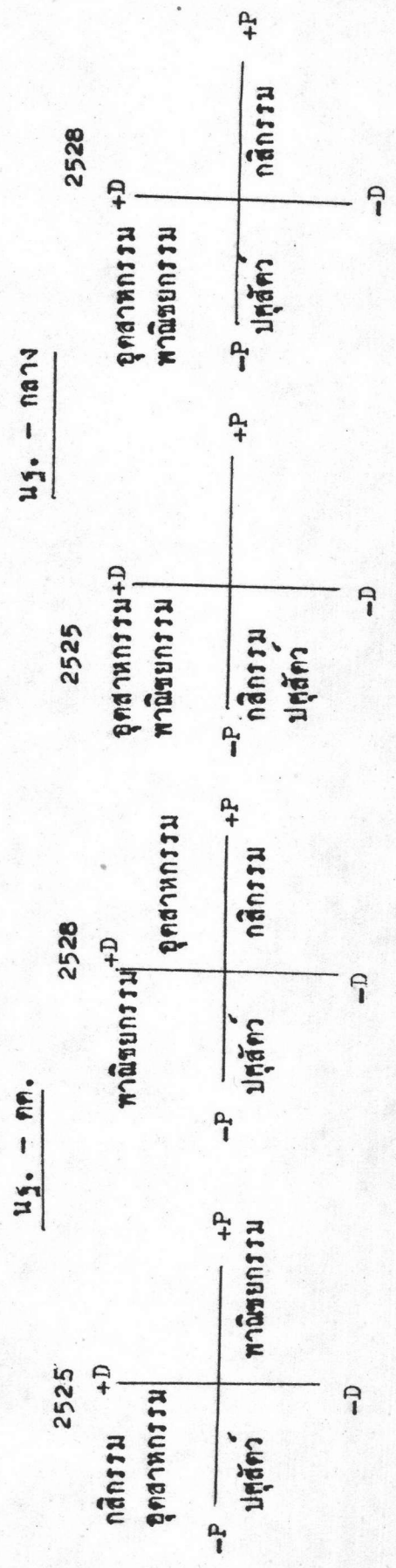
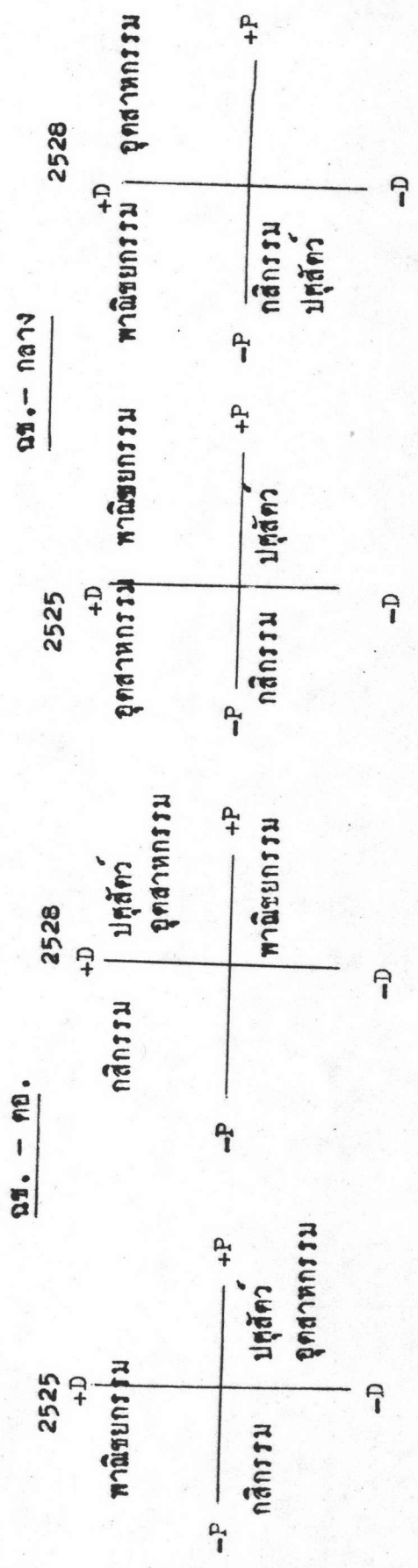
$LQ > 1 \rightarrow$ จังหวัดมีความเชี่ยวชาญในการผลิตของสาขาเศรษฐกิจ i มากกว่า
ภาค ฉะนั้นถือได้ว่าเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีการส่งออก

$LQ < 1 \rightarrow$ จังหวัดมีความเชี่ยวชาญในการผลิตของสาขาเศรษฐกิจ i น้อยกว่า
ภาค ฉะนั้นถือได้ว่าเป็นสินค้าจากสาขาเศรษฐกิจนี้มีการสั่งเข้า

$LQ = 1 \rightarrow$ จังหวัดมีความเชี่ยวชาญในการผลิตของสาขาเศรษฐกิจ i เท่ากับ
ภาค ฉะนั้นสินค้าที่ผลิตได้ใช้บริโภคภายในจังหวัด

เมื่อวิเคราะห์ความชำนาญในการผลิตสารปศุสัตว์
ของ ดร. และ นร. ในช่วงปี 2521, 2525 และ 2528 พบว่า มีค่าความชำนาญมาก
กว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถและความชำนาญในการประกอบกิจกรรมสาขา
นี้ ชันนำไปสู่การส่งออกต่อไป

แผนภูมิที่ 5-2 การวิเคราะห์ส่วนแบ่งส่วนโอนสาขารมิตหลักเปรียบเทียบระหว่าง ดร. กับ นร.

ตารางที่ 5-6 ค่าความหนาแน่นในการผลิตของสาขาปลั๊กตัวระหว่าง นร. กับ นร. ปี 2521, 2525 และ 2528

เทียบกับภาคตะวันออก ตะวันตก และภาคกลาง

ปี/ภาค	พื้นที่	นร.	นร.
2521			
ทอ.	2	-	
คท.	-	1.84	
กลาง	6	5.50	
2525			
ทอ.	3	-	
คท.	-	1.40	
กลาง	6	3.50	
2528			
ทอ.	1.40	-	
คท.	-	1.33	
กลาง	3.54	2.42	

สรุป จากการวิเคราะห์มูลค่าการผลิตโดยใช้ Shift-Share Analysis และ Location Quotient อาจจะมีผลแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงสามารถอธิบายได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมาเป็นระยะที่ภาวะเศรษฐกิจด้านราคาเนื้อสัตว์ตกต่ำมาก มูลค่าการผลิตสาขาการเลี้ยงสัตว์โคคกค่างจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มหรือรายได้ของพื้นที่ในทิศทางเดียวกัน

กิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ของฉะเชิงเทรามีการเติบโตเร็ว ขณะที่นครปฐมเติบโตช้า เนื่องจากฉะเชิงเทรามีการเลี้ยงสัตว์หลายประเภท เมื่อราคาสุกรตกต่ำ ผู้เลี้ยงจึงหันไปเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นทดแทนได้ทันที เช่น ไก่ไข่ ไก่เนื้อ และปลา เป็นต้น สำหรับนครปฐม ถือได้ว่าการเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพหลักของการเลี้ยงสัตว์ประเภทให้เนื้อ การเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นมีปริมาณน้อย เมื่อประสบภาวะราคาขายตกต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่จะเลี้ยงน้อยลง หรือเลิกกิจการ โดยประกอบอาชีพอื่นแทน จึงทำให้มูลค่าการผลิตสาขาการเลี้ยงสัตว์ลดต่ำลงมาก

แต่ถ้าพิจารณาถึงปริมาณการผลิตสุกรแล้ว นครปฐมยังจ้อยอยู่ในอันดับหนึ่งของการผลิตในภาคกลาง ฉะเชิงเทราถึงแม้ว่าจะมีความสามารถในการผลิตได้ไม่เทียบเท่านครปฐม แต่ก็จัดเป็นอันดับชั้นนำในภาคด้วย

อย่างไรก็ตาม จากสภาพความเป็นจริงและการใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ อาจกล่าวได้ว่า ฉะเชิงเทราและนครปฐม เป็นพื้นที่ที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตเนื้อสัตว์โดยเฉพาะสุกร และมีการส่งออกไปสู่จังหวัดต่าง ๆ ตลอดจนตลาดต่างประเทศ นำมาซึ่งรายได้ของจังหวัดและประเทศเป็นจำนวนมาก

1.5 ประชากร

ฉะเชิงเทรามีประชากรในปี 2527 ประมาณ 510,308 คน เป็นชาย 252,443 คน หญิง 257,865 คน นครปฐมมีประชากร 596,257 คน เป็นชาย 294,107 คน หญิง 302,150 คน เมื่อพิจารณาทางด้านโครงสร้างของประชากรวัยแรงงาน ระหว่างปี 2513 และ 2525 พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปคั้งตารางที่ 5-7 พบว่า ฉะเชิงเทรามีประชากรชายหญิงวัยกำลังแรงงานในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ในปี 2513 และหญิงสูงกว่าชายเล็กน้อยในปี 2523 นครปฐมมีสัดส่วนประชากรชายวัย
แรงงานต่ำกว่าหญิงทั้งในปี 2513 และปี 2523 และเมื่อพิจารณาประชากรวัยแรงงาน
รวม พบว่าทั้งฉะเชิงเทราและนครปฐม มีการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยแรงงานนอกจากนี้
สัดส่วนของประชากรวัยแรงงานใน 2 จังหวัด มีค่ามากกว่าครึ่งหนึ่งจากประชากร
ทั้งหมด

ตารางที่ 5-7 การเปรียบเทียบสัดส่วนประชากรวัยแรงงาน (10-60 ปี)
กับประชากรทั้งหมด ระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม

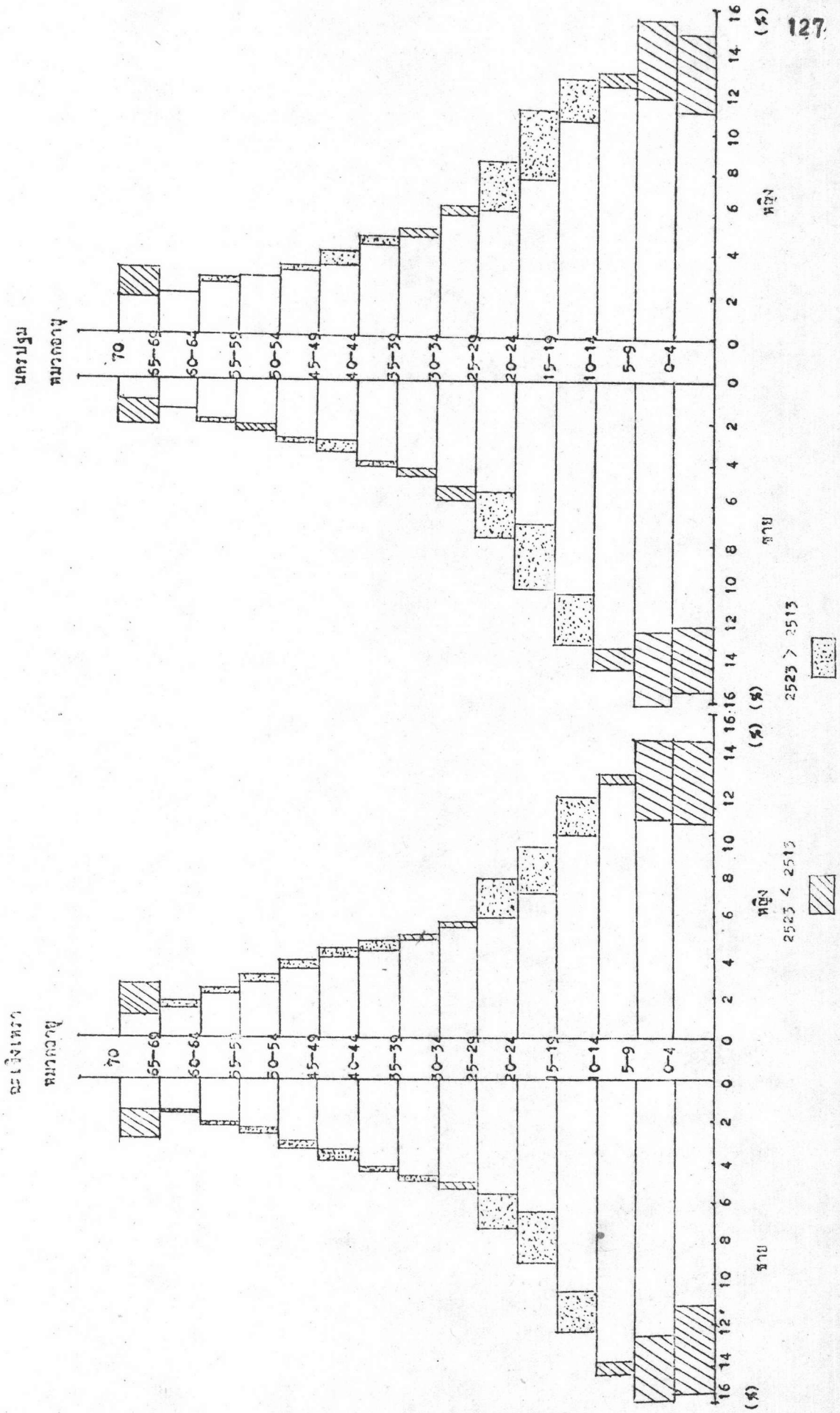
หน่วย : ร้อยละ

ปี	ฉะเชิงเทรา			นครปฐม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2513	30.42	31.56	61.98	30.53	31.89	62.42
2523	33.99	36.41	70.40	34.00	35.68	69.68
สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง 23/13	+11.76	+15.46	+13.64	-45.53	+16.90	-25.02

ที่มา : สำนักทะเบียนประชากรและเคหะ, สنج.สถิติแห่งชาติ

ปี 2513 และ 2523

แผนภูมิ 5-3 โครงสร้างประชากรตามหมวดอายุเปรียบเทียบระหว่างอะเจิงเทรากับเมืองปทุม

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของประชากรที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่นั้น จากตารางที่ 5-8 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของประชากร เขตเมืองและชนบทในพื้นที่ฉะเชิงเทรา กล่าวคือ ความหนาแน่นของประชากรเขตเมืองต่อพื้นที่โดยเฉลี่ย ในปี 2523 1,585 คน/ตร.กม. ชนบท 71.86 คน/ตร.กม. ในปี 2527 มีค่าเป็น 1,617.86 คน/ตร.กม. และ 73.69 คน/ตร.กม. ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายอำเภอพบว่า ในปี 2523 อำเภอที่มีความหนาแน่นมากเขตเมือง ได้แก่ บางน้ำเปรี้ยว เมือง บางปะกง และสนามชัยเขต เขตชนบท ได้แก่ เมือง บ้านโพธิ์ และบางคล้า ในปี 2527 อำเภอเขตเมืองที่มีความหนาแน่นเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ สนามชัยเขต บางน้ำเปรี้ยว เมือง และบางปะกง เขตชนบท ได้แก่ เมือง บางปะกง และบ้านโพธิ์

พิจารณาการเปลี่ยนแปลงทางด้านความสัมพันธ์ (Relative Change) ซึ่งหมายถึงประชากรที่เพิ่มขึ้นในปีปลาย อำเภอที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เขตเมืองคือ สนามชัยเขต รongลงมา ได้แก่ บางปะกง พนมสารคาม และบางคล้า เขตชนบท ได้แก่ สนามชัยเขต แปลงยาว และเมือง

พิจารณาการเปลี่ยนแปลงทางด้านสมบูรณ์ (Absolute Change) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของประชากรที่เพิ่มขึ้นจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด อำเภอที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดเขตเมืองคือ บางปะกง รongลงมา ได้แก่ สนามชัยเขต พนมสารคาม และบางน้ำเปรี้ยว เขตชนบท ได้แก่ สนามชัยเขต เมือง และปลงยาว

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของประชากรที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ในนครปฐม ดังปรากฏตามตารางที่ 5-9 กล่าวคือ ความหนาแน่นของประชากรเขตเมือง ปี 2523 มีค่า 1,124.61 คน/ตร.กม. มาเป็น 1,273.29 คน/ตร.กม. ในปี 2527 ส่วนเขตชนบท จาก 210.43 คน/ตร.กม. ในปี 2523 เป็น 219.39 คน/ตร.กม. ในปี 2527 เมื่อพิจารณารายอำเภอพบว่า ในปี 2523 อำเภอที่มีความหนาแน่นมากเขตเมือง ได้แก่ เมือง นครชัยศรี สามพราน และบางเลน เขตชนบท ได้แก่ สามพราน เมือง และนครชัยศรี ในปี 2527 อำเภอที่มีความหนาแน่นมากเขตเมือง ได้แก่ คอนทุม เมือง นครชัยศรี และสามพราน เขตชนบท ได้แก่ เมือง สามพราน และกำแพงแสน

พิจารณาการเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ (RC) พบว่า อำเภอที่มีการเปลี่ยนแปลงในเขตเมืองมาก ได้แก่ กำแพงแสน สามพราน และนครชัยศรี เขตชนบท ได้แก่ กำแพงแสน และสามพราน

พิจารณาการเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์ (AC) พบว่า อำเภอที่มีการเปลี่ยนแปลงในเขตเมืองมาก ได้แก่ กำแพงแสน นครชัยศรี และสามพราน ในเขตชนบท ได้แก่ เมือง กำแพงแสน และสามพราน

ตารางที่ 5-3 การเปลี่ยนแปลงประชากรชายอำเภอของจังหวัดเชียงใหม่

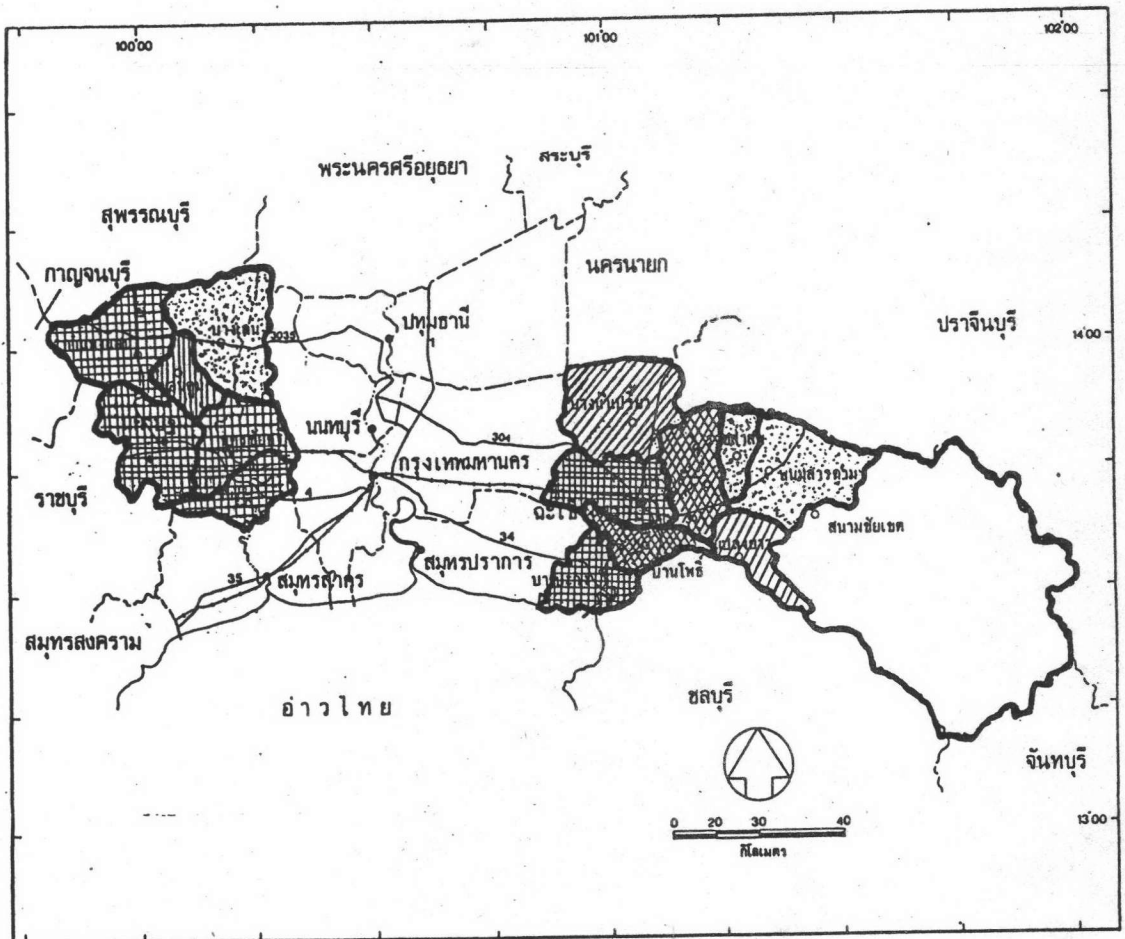
อำเภอ	พื้นที่(กม. ²)		ประชากรปี 2523		ความหนาแน่นปี 2523		ประชากรปี 2527		ความหนาแน่นปี 2527			RO%			AO%		
	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	ชนบท	รวม	เมือง	ชนบท	รวม	เมือง	ชนบท	รวม
1. เมือง	14.32	379	40,534	73,255	2,851.84	214.59	314.22	39,495	82,475	2,758.03	226.16	321.82	5.12	2.36	-56.81	43.05	23.69
2. บางค่า	6.92	355	9,352	48,083	1,351.45	138.14	161.79	9,485	47,508	1,370.67	136.49	160.54	-1.21	-0.78	5.64	-5.87	-3.63
3. บางน้ำเขียว	8.02	499	22,974	42,348	2,864.59	86.26	130.91	23,163	43,135	2,888.16	87.86	132.86	1.83	1.47	8.02	8.03	8.03
4. บางปะกง	7.52	258	16,822	46,810	2,236.97	186.89	246.64	19,504	47,814	2,593.62	190.89	260.92	2.10	5.48	113.79	10.25	30.31
5. บ้านโพธิ์	2.12	218	4,394	45,748	2,072.64	211.92	230.01	3,561	39,545	1,679.72	183.18	197.73	-15.69	-16.32	-35.34	-63.28	-57.86
6. หนองสาหร่าย	14.82	276	11,088	60,164	748.18	47.71	55.84	11,398	56,168	769.09	44.54	52.95	2.72	-5.46	13.15	-40.77	-30.31
7. หนองชัยเขต	1.95	200	4,327	31,451	2,218.99	15.74	17.89	5,983	43,675	3,068.21	21.86	24.83	27.68	27.99	70.26	124.70	114.14
8. กิ่งต.ราชสาส์น	5.00	200	-	10,885	-	55.82	54.43	-	11,119	-	57.02	55.60	2.11	2.10	-	2.39	1.92
9. แม่แฝก	11.07	237	3,917	20,696	353.84	91.61	103.86	3,476	22,804	314.00	100.94	110.89	-12.69	6.34	-18.71	21.51	13.71
รวม-เฉลี่ย	71.74	542	113,708	584,440	1,585.00	71.86	91.88	116,065	394,243	1,617.86	73.69	94.12	6.9	24.38	100	100	100

ที่มา : กองการทะเบียน, กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 5-9 การเปลี่ยนแปลงประชากรรายอำเภอของจังหวัดนครปฐม

อำเภอ	พื้นที่ (กม. ²)		ประชากรปี 2523		ความหนาแน่นปี 2523 กม./กม. ²		ประชากรปี 2527		ความหนาแน่นปี 2527 กม./กม. ²		RO%			AO%			
	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	เมือง	รวม	
1. เมือง	19.83	402	74,998	123,115	3,782.05	322.15	62,270	145,907	140.19	381.79	-20.44	15.62	-77.06	4.83	-77.06	123.92	28.83
2. นครชัยศรี	9.50	325	13,159	72,075	1,385.16	28.25	20,510	70,134	158.95	222.30	35.84	-2.77	44.50	5.97	44.50	-10.56	15.50
3. สามพราน	8.00	240	5,234	81,290	654.25	50.39	11,657	79,514	133.42	74	55.10	-2.24	5.10	5.10	38.89	-9.66	13.31
4. บางเลน	60.69	771	29,601	51,273	487.74	72.19	24,672	48,843	406.53	68.77	-19.98	-4.98	-10.01	-10.01	-29.84	-13.21	-21.08
5. กำแพงแสน	12.00	282	1,952	75,507	162.67	279.66	11,452	79,861	1,371.00	295.79	88.14	5.46	19.58	19.58	67.78	23.68	54.01
6. หนองปรือ	1.08	165	-	33,142	-	202.19	5,901	30,536	1,463.89	186.29	-	-8.54	9.04	9.04	35.73	-14.17	9.44
รวม-เฉลี่ย	111.10	2185	124,944	436,402	1,124.61	210.43	141,462	454,795	1,273.29	219.30	138.66	2.55	34.51	34.51	100	100	100

ที่มา : กองการทะเบียน, กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย

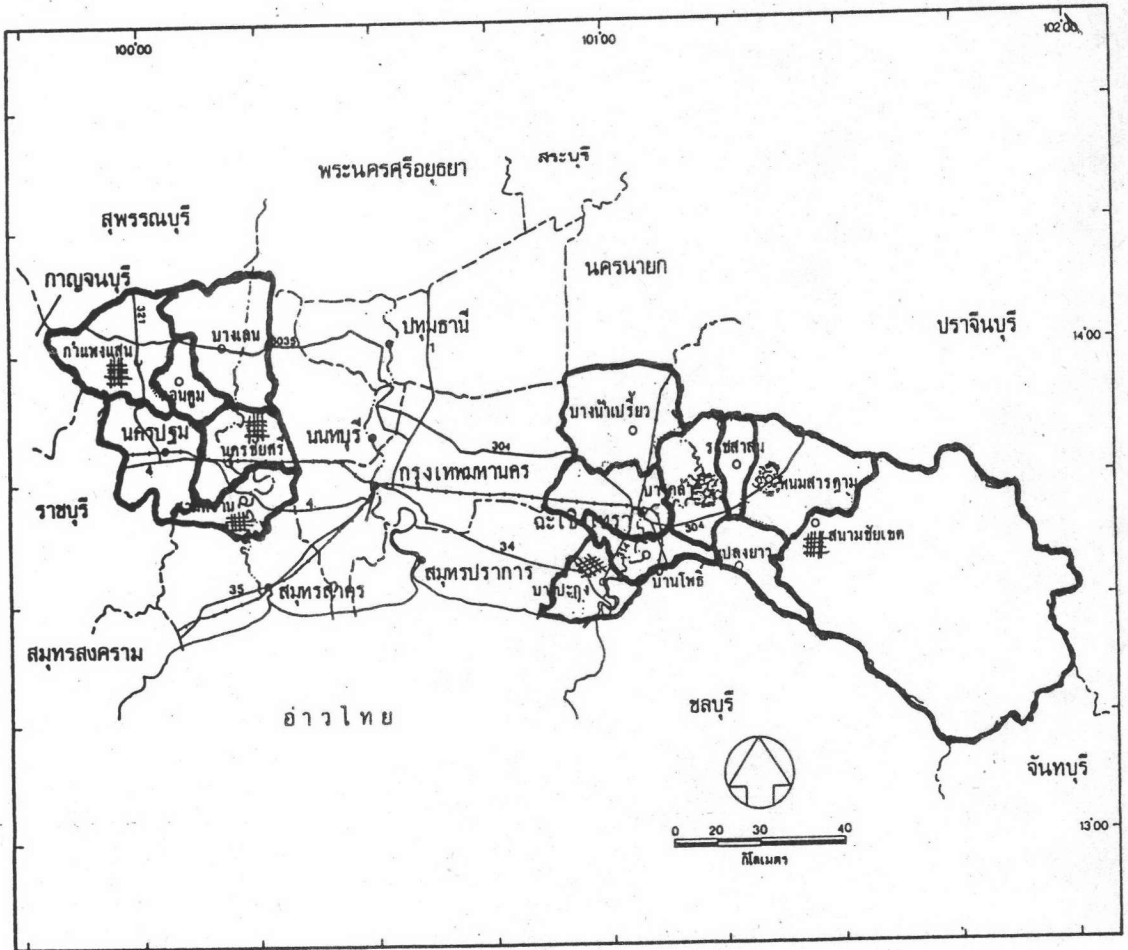

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการนำฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง: ความหนาแน่นของประชากรรายอำเภอ เปรียบเทียบระหว่าง
ฉะเชิงเทรากับนครปฐม ปี 2527 แผนที่: 5-4

สัญลักษณ์:			
จำนวนประชากร		ถนน	
น้อยกว่า 50 คน		ทางรถไฟ	
50-100		ทางน้ำ	
101-150		ขอบเขตจังหวัด	
151-200		ขอบเขตอำเภอ	
201-250		จังหวัด	
250 ขึ้นไป		อำเภอ	

ที่มา: กรมการปกครอง

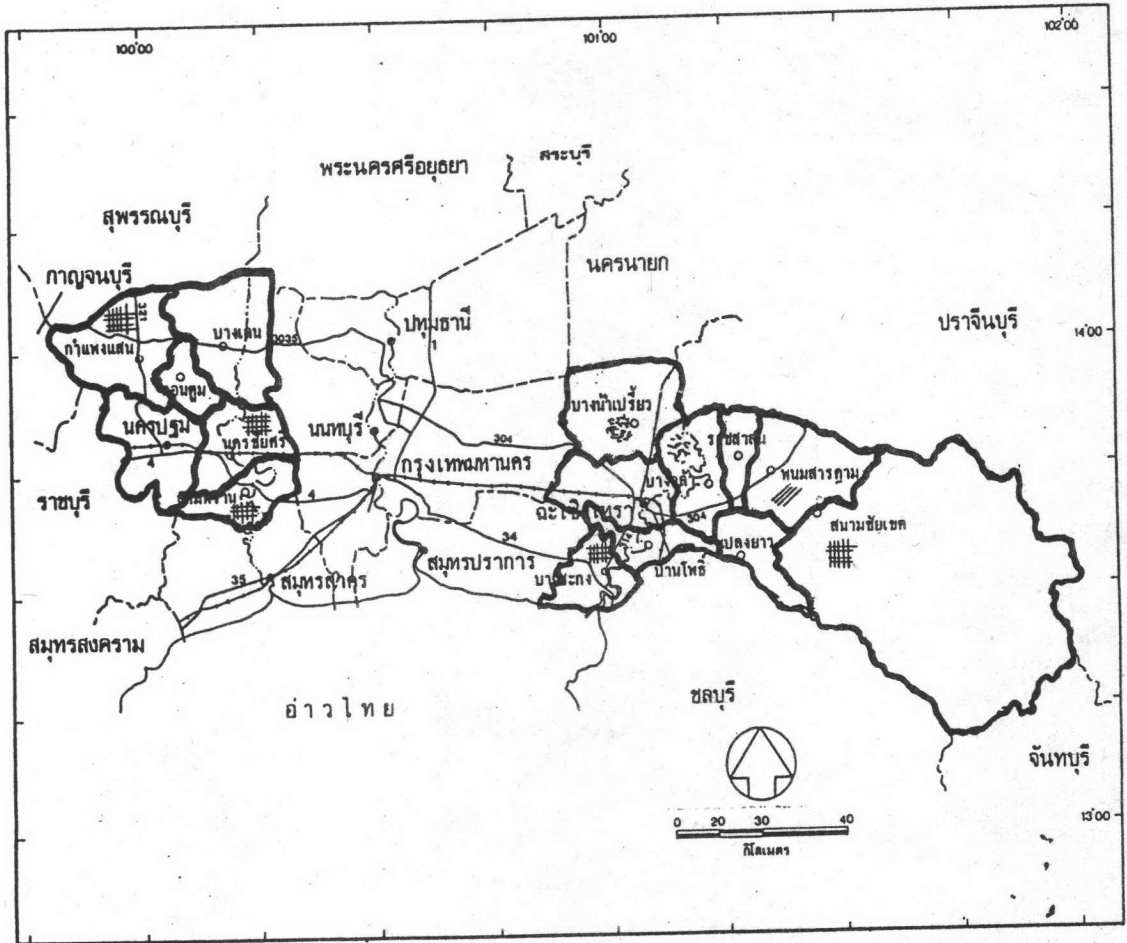

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง : การเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ (Relative change) ของประชากรรายอำเภอเขตเมืองเปรียบเทียบระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม ปี 2527/2523 แผนที่ : 5-5

สัญลักษณ์:			
การเปลี่ยนแปลง (Rc%)		—	ถนน
น้อยกว่า 1	□	—	ทางรถไฟ
1-5	▨	—	ทางน้ำ
5-10	▧	—	ขอบเขตจังหวัด
10-15	▩	—	ขอบเขตอำเภอ
15-20	▪	●	จังหวัด
20 ขึ้นไป	▫	○	อำเภอ

ที่มา : กองทะเบียน กรมการปกครอง

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกตั้งในการนำพรมสู่การค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง: การเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์ (Absolute change) ของประชากรราชอาณาจักรเขตเมืองเปรียบเทียบระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม ปี 2527/2523 แผนที่: 5-6

สัญลักษณ์:			
การเปลี่ยนแปลง (A0%)		ถนน	—
น้อยกว่า 5		ทางรถไฟ	—
5-10		ทางน้ำ	—
10-15		ขอบเขตจังหวัด	—
15-20		ขอบเขตอำเภอ	—
20-25		จังหวัด	●
25 ขึ้นไป		อำเภอ	○

ที่มา: กองทะเบียน กรมการปกครอง

2. สภาพการประกอบกิจกรรมเลี้ยงสุกร

ฉะเชิงเทราและนครปฐมเป็นบริเวณที่มีการเลี้ยงสุกรจำนวนมากในเขตภาคกลาง สุกรที่ผลิตไค้นอกจากจะใช้บริโภคภายในพื้นที่แล้ว ยังมีการส่งออกเป็นสินค้าสำคัญทำรายไค้ให้แก่จังหวัด สุกรที่ส่งออกนี้เป็นที่ยอมรับของตลาดบริโภคทั่วไป โดยเฉพาะกทม. เนื่องจากสามารถขนส่งสินค้าไค้สะดวกรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้บริโภค และยอมเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งน้อยกว่า เมื่อเทียบกับระยะทางการขนส่งจากแหล่งผลิตอื่น ๆ สู่ กทม.

สำหรับการศึกษาในส่วนนี้จะพิจารณาถึงสภาพการผลิต ที่มีความสำคัญ อาทิเช่น ปริมาณ, ราคักราคา และผู้ประกอบการ เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลผลิตและการกระจายตัวของผลผลิต

2.1.1 ปริมาณการผลิต

2.1.1.1 ระดับจังหวัด

จากการศึกษาในบทที่ 4 ทำให้ทราบว่า ฉะเชิงเทราและนครปฐม มีสัดส่วนปริมาณการผลิตโดยเฉลี่ยระหว่างปี 2518-2527 13.36% และ 24.6% จัดเป็นอันดับ 1 และ 2 ของภาคกลาง และเมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของการผลิต เปรียบเทียบกันจะเห็นว่า มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ฉะเชิงเทรา มีการขยายตัวโดยเฉลี่ย 34.12%/ปี สูงกว่านครปฐม ซึ่งมีการขยายตัว 31.11%/ปี อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของการผลิตใน 2 พื้นที่นี้อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าระดับภาค

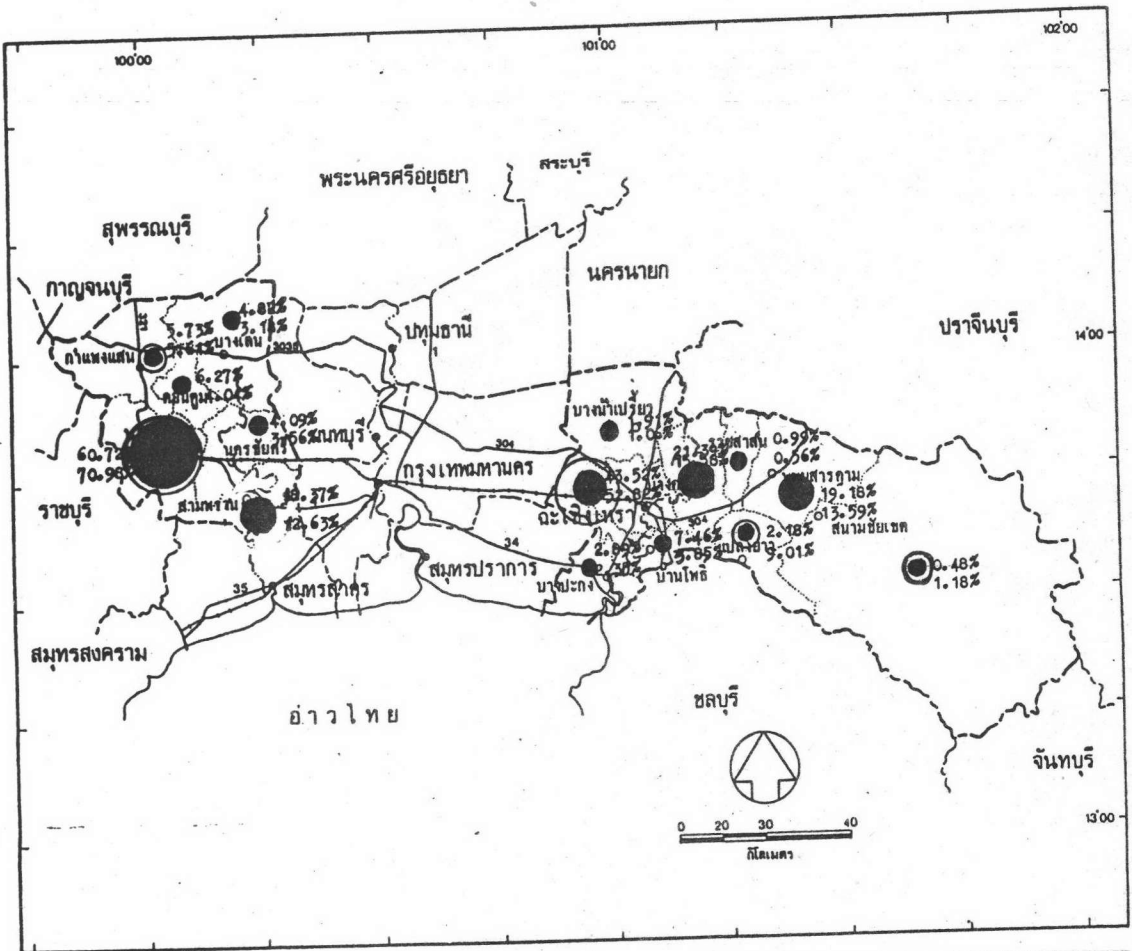
2.1.1.2 ระดับอำเภอ

บริเวณที่ผลิตสุกรของจังหวัดทั้ง 2 ปรากฏใน ทุกอำเภอ กล่าวคือ จาก 7 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ ของฉะเชิงเทรา อำเภอที่มีการเลี้ยงมากที่สุด ในปี 2528 ไค้แก่ อำเภอเมืองปริมาณ 266,000 ตัว รองลงมา ไค้แก่ บางคล้า และพนมสารคาม สำหรับบริเวณที่มีการขยายตัวค่านการผลิตสูง โดยเฉลี่ย ไค้แก่ อำเภอสนามชัยเขต, กิ่ง อ.แปลงยาว อำเภอบางคล้า และอำเภอเมืองตามลำดับ

ตารางที่ 5-11 ปริมาณการเปลี่ยนแปลงของจังหวัดและนครปฐม

ปี	ภาวะเงินเฟ้อ		นครปฐม		ภาคกลาง	
	ปริมาณ (ตัว)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	การขยายตัว (%)
2518	169,828	-	369,324	-	1,179,000	-
2519	169,260	-0.33	369,991	0.18	1,119,407	-5.06
2520	145,238	-14.19	279,515	-24.45	971,207	-13.24
2521	166,208	14.44	426,873	52.72	1,825,344	87.95
2522	92,090	-44.59	224,820	-47.33	1,106,056	-39.41
2523	54,946	-40.34	95,483	-57.53	773,166	-30.10
2524	203,303	270.01	373,234	290.89	1,229,541	59.03
2525	182,191	-10.39	393,027	5.30	1,444,574	17.49
2526	383,111	110.28	424,616	8.04	2,338,044	61.85
2527	468,034	22.17	520,506	22.58	2,470,578	5.67
เฉลี่ย	203,421	34.12	347,739	31.11	1,445,692	16.02

ที่มา : กรมปศุสัตว์

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการนำฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง: ปริมาณและสัดส่วนการเลี้ยงสุกรเปรียบเทียบระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม ปี 2524 และ 2528 แผนที่: 5-7

สัญลักษณ์:

น้อยกว่า 30,000 ตัน	○	2524
30,001-60,000 ตัน	○	2528
60,001-90,000 ตัน	○	
90,001-100,000 ตัน	○	
100,001 ตันขึ้นไป	○	

——— ถนน
 ——— ทางรถไฟ
 ~~~~~ ทางน้ำ
 - - - - - ขอบเขตจังหวัด
 ..... ขอบเขตอำเภอ
 ● จังหวัด
 ○ อำเภอ

ที่มา: กรมปศุสัตว์, ปี 2528

ตารางที่ 5-12 ปริมาณการนิตศุกร สักส่วน และการเปลี่ยนแปลงรายอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ปี อำเภอ	2524		2525		2526		2527		2528		การขยายตัว	
	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)	ปริมาณ (ตัว)	สักส่วน (%)
1. เมือง	88,468	43.52	74,813	41.06	238,694	62.30	219.06	19.87	266,000	52.82	- 7.03	54.12
2. บางคล้า	43,499	21.39	44,591	24.47	59,468	15.52	33.37	28.74	78,450	15.58	15.58	16.78
3. บางน้ำเปรี้ยว	3,874	1.91	3,209	1.76	3,736	0.98	16.43	35.28	5,330	1.06	120.43	21.11
4. บางปะกง	5,871	2.89	5,060	2.78	5,095	1.59	20.46	5.83	11,829	2.35	83.39	23.97
5. บ้านโพธิ์	15,172	7.46	11,063	6.07	9,158	2.39	-17.22	89.99	19,400	3.85	11.49	11.78
6. ทนสมารคาม	38,999	19.18	36,546	20.06	48,839	12.75	33.64	20.14	68,460	13.59	16.68	16.05
7. สนามชัยเขต	977	0.48	1,118	0.62	1,200	0.31	7.34	20.00	5,955	1.18	313.50	88.82
กิ่งจ.ราชสาส์น												
8. (อ.พนมสารคาม)	1,998	0.99	1,436	0.75	2,260	0.59	57.39	14.69	2,799	0.56	7.99	12.99
อ.แปลงยาว												
9. (อ.บางคล้า)	4,445	2.18	4,355	2.39	13,661	3.57	213.69	19.92	45,391	9.01	177.06	102.17
รวม	203,303	100	182,191	100	383,111	100	110.28	22.17	503,614	100	7.60	32.42

ที่มา : ปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 5-13 ปริมาณการบริโภคสาร สัปดาห์ และการเปลี่ยนแปลงรายอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ปี อำเภอ	2524			2525			2526			2527			2528			การขยายตัวเฉลี่ย (%)
	ปริมาณ (ตัว)	สัดส่วน (%)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	สัดส่วน (%)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	สัดส่วน (%)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	สัดส่วน (%)	การขยายตัว (%)	ปริมาณ (ตัว)	สัดส่วน (%)	การขยายตัว (%)	
1. เมือง	226,634	60.72	5.28	238,589	60.71	5.28	257,800	60.71	8.06	337,883	64.91	31.07	585,469	70.98	73.28	29.42
2. นครชัยศรี	15,277	4.09	5.93	16,183	4.12	5.93	17,419	4.10	7.64	16,450	3.16	-5.57	29,364	3.56	78.51	21.63
3. สามพราน	68,550	18.37	5.28	72,170	18.36	5.28	77,900	18.35	7.94	85,500	16.43	9.76	104,193	12.63	21.87	11.21
4. บางเลน	17,981	4.82	5.29	18,932	4.82	5.29	20,459	4.82	8.07	15,768	3.03	-22.93	26,218	3.18	66.28	14.18
5. กำแพงแสน	21,401	5.73	5.27	22,529	5.73	5.27	24,438	5.76	8.48	44,139	8.48	80.62	46,296	5.61	4.89	24.82
6. กอนนทุม	23,391	6.27	5.28	24,624	6.27	5.28	26,600	6.26	8.03	20,766	3.99	-21.94	33,290	4.04	60.31	12.92
รวม	373,234	100	5.31	393,027	100	5.31	424,616	100	8.04	520,506	100	22.59	824,830	100	58.47	23.60

ที่มา : พฤศจิกายน จังหวัดนครปฐม

สำหรับนครปฐมจาก 6 อำเภอ บริเวณที่มีการเลี้ยงมากที่สุด ในปี 2528 ได้แก่ อำเภอเมือง ปริมาณ 585,469 ตัว รองลงมาได้แก่ สามพราน และกำแพงแสน บริเวณที่มีการขยายตัวด้านการผลิตสูง โดยเฉลี่ย ได้แก่ อำเภอเมือง กำแพงแสน และสามพราน

2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการผลิตกับระดับราคา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ระดับราคาที่เกษตรกรขายผลผลิต และยังมีผลต่อต้นทุนการผลิต ตลอดจนรายได้สุทธิของเกษตรกรผู้ผลิตด้วย ในช่วงเวลาใดที่ปริมาณการผลิตน้อย เนื่องจากเกษตรกรลดการเลี้ยง ความต้องการอาหารสัตว์ รวมทั้งปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ลดลงด้วย ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง ในขณะที่เดียวกัน เกษตรกรจะขายผลผลิตได้ราคาดี และมีกำไรสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการในตลาดบริโภคมีมาก ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการผลิตมากขึ้น ความต้องการปัจจัยการผลิตจะสูงขึ้นด้วย เป็นผลให้ต้นทุนการผลิตสูงตามขึ้น ในขณะเดียวกันถ้าไม่มีการควบคุมการผลิต จะก่อให้เกิดภาวะสินค้าล้นตลาด ส่งผลให้ราคาที่เกษตรกรขายได้ลดลง รวมทั้ง รายได้สุทธิหรือกำไรลดลงเช่นกัน หรืออาจประสบภาวะการขาดทุนได้

ปรากฏการณ์เช่นนี้เรียกว่า วัฏจักรสุก ดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 4 ฉะเชิงเทราและนครปฐม ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายสำคัญ ก็เข้าอยู่ในวัฏจักรนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งในช่วงที่ระดับราคาคต่ำมาก ๆ มีผู้ล้มเลิกกิจการเป็นจำนวนมาก แต่จากสภาพความเป็นจริง เกษตรกรของฉะเชิงเทรายังคงประกอบอาชีพทำนุเกษตรกรรวมต่อไป เช่นเลี้ยงไก่ และปลาทดแทน แต่สำหรับนครปฐม เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรที่ประสบปัญหาขาดทุนมักจะหันไปรับจ้างใช้แรงงานในอุตสาหกรรมหรือร้านค้า ซึ่งจากปรากฏการณ์เช่นนี้ ฉะเชิงเทรามีแนวโน้มว่า ยังคงเป็นแหล่งเกษตรกรที่สำคัญ ในขณะที่นครปฐมจะมีความสำคัญทางด้านเป็นแหล่งอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

ตารางที่ 5-14 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาของการเลี้ยงสุกร
หน่วย : บาท/กิโลกรัม

รายการ ปี	ต้นทุน	ราคาขาย	รายได้สุทธิ	ปริมาณการบริโภค (ตัว)	
				อะเจิงเทรา	นครปฐม
2519	15.36	15.54	0.18	169,260	369,991
2520	17.22	18.54	1.32	145,238	279,515
2521	14.46	14.51	0.05	166,208	426,873
2522	16.21	19.15	2.94	92,090	224,820
2523	20.55	23.66	3.11	54,946	95,483
2524	22.01	23.94	1.93	203,303	373,234
2525	20.06	21.13	1.07	182,191	393,027
2526	22.95	27.27	4.32	383,111	424,616
2527	22.36	21.73	-0.62	468,034	520,506
เฉลี่ย	19.48	21.24	1.76	207,153	345,341

ที่มา : กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

จากแผนภูมิที่ 5-4 จะเห็นได้ว่าขณะที่ปริมาณการผลิตน้อยลง ราคาขายจะสูงขึ้น หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น ราคาขายจะลดต่ำลง อันเป็นไปตามกลไกของราคา อย่างไรก็ตามในกรณีของการเลี้ยงสุกรนี้ ในสภาวะที่ราคาขายลดต่ำลง แต่ต้นทุนการผลิตไม่ได้สูงไปกว่าราคาขาย ยกเว้นในปี 2527 ฉะนั้น โดยเฉลี่ยการเลี้ยงสุกรยังก่อให้เกิดรายได้ส่วนเกิน หรือกำไรแก่ผู้ประกอบการ

2.2 การกระจายตัวของผู้ประกอบการ

การเลี้ยงสุกรในฉะเชิงเทราและนครปฐม ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่ามี การเลี้ยงโดยทั่วไปทุกพื้นที่ ซึ่งลักษณะการเลี้ยงมีทั้งเป็นแบบพื้นบ้านหรือรายย่อย เลี้ยงในปริมาณไม่มากนัก ประมาณ 20-30 ตัว เพื่อบริโภคในครัวเรือน และขาย กับการเลี้ยงเป็นฟาร์ม เพื่อการค้าไว้สำหรับขายโดยเฉพาะมีปริมาณการเลี้ยงตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ในส่วนของ การตอบแบบสอบถามได้เน้นเฉพาะฟาร์มที่มีการเลี้ยงเป็นธุรกิจ ในปริมาณตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป กล่าวคือ

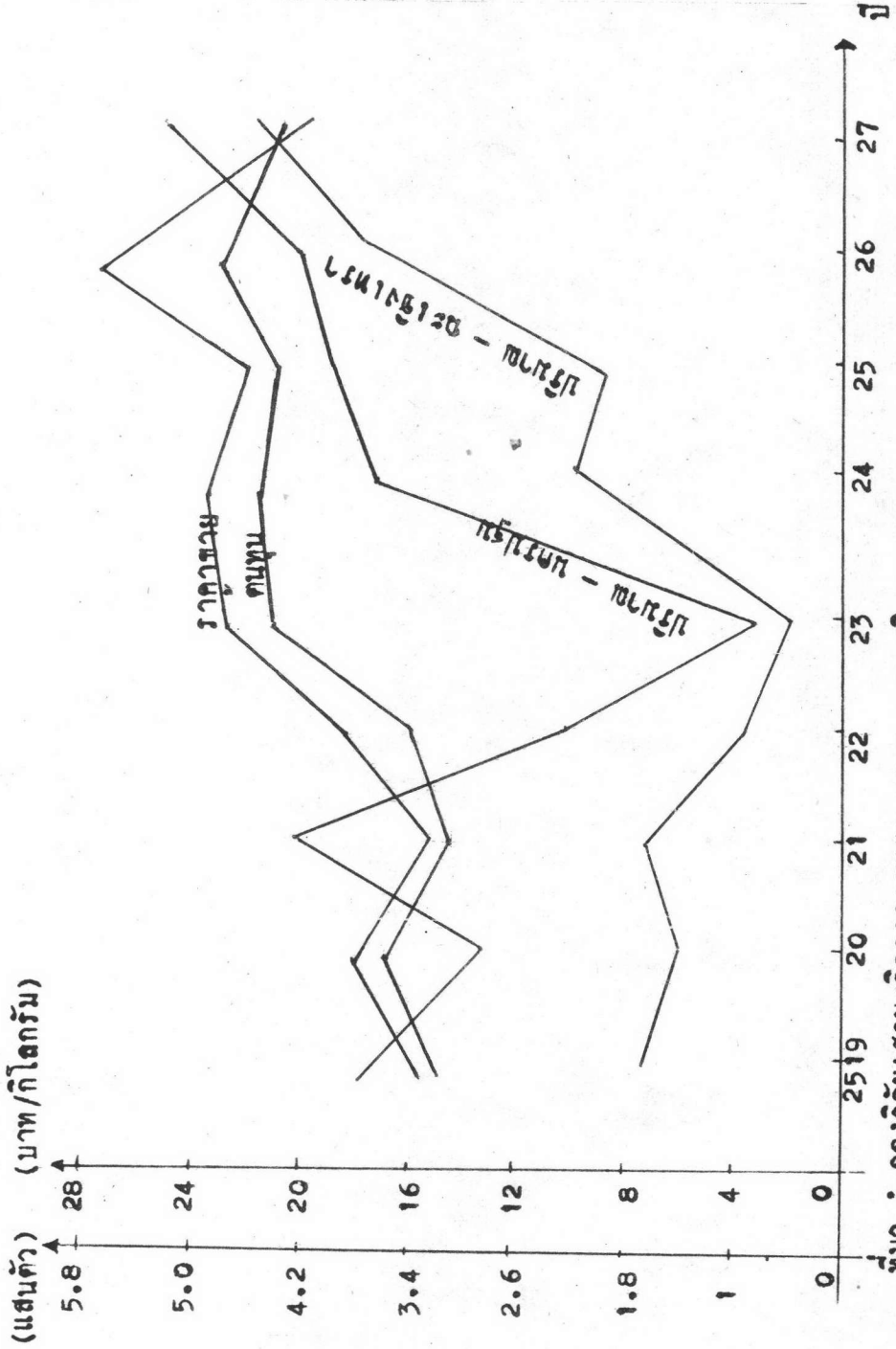
1. การเลี้ยงลักษณะนี้มีองค์ประกอบปัจจัยการเลี้ยงที่ทันสมัย ทั้งโรงเรือน และระบบการจัดการ
2. ผู้ประกอบการมีความรู้ในด้านการเลี้ยงเชิงวิชาการมากกว่าผู้เลี้ยงปริมาณน้อย ซึ่งเลี้ยงเพื่อยังชีพ และขายบ้างเล็กน้อย
3. เชื้ออำนวยการช่วยความร่วมมือและความถูกต้องชัดเจน ในการตอบแบบสอบถาม

การกระจายตัวของผู้เลี้ยงสุกรสามารถพิจารณาได้ 2 ลักษณะ

2.2.1 ระดัมาอาเภอ

ผู้เลี้ยงสุกรทั้งประเภทรายย่อย และเพื่อการค้ามีรายละเอียด ดังนี้ คือ จากการสำรวจของสำนักงานปศุสัตว์ฉะเชิงเทรา ปี 2527 พบว่ามีผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมด 4,524 ราย เป็นผู้เลี้ยงรายย่อย 3,849 ราย คิดเป็น 86.07% ของผู้เลี้ยงทั้งหมด และเป็นผู้เลี้ยงเพื่อการค้า ตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป 630 ราย คิดเป็น 13.93%

แผนภูมิที่ 5-4 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการผลิต ต้นทุน และราคาขายของการผลิตสุกร ปริมาณ, ต้นทุน-ราคาขาย

ของผู้เลี้ยงทั้งหมด อำเภอที่มีผู้เลี้ยงมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมือง 1,096 ราย รองลงมาได้แก่ บางคล้า, แปลงยาว และสนามชัยเขต ตามลำดับ โดยมีผู้เลี้ยงรายใหญ่เพื่อการค้าเรียงตามลำดับมากไปน้อย ได้แก่ อำเภอเมือง บางคล้า และแปลงยาว

เมื่อพิจารณาจำนวนสุกรที่เลี้ยงโดยเฉลี่ยต่อผู้ประกอบการ 1 ราย พบว่ามีปริมาณ 104 ตัว โดยอำเภอที่มีปริมาณการเลี้ยงต่อผู้ประกอบการ 1 ราย สูงที่สุด ได้แก่ อำเภอเมือง คือ 261 ตัวต่อราย รองลงมาได้แก่ บางน้ำเปรี้ยว และพนมसारคาม

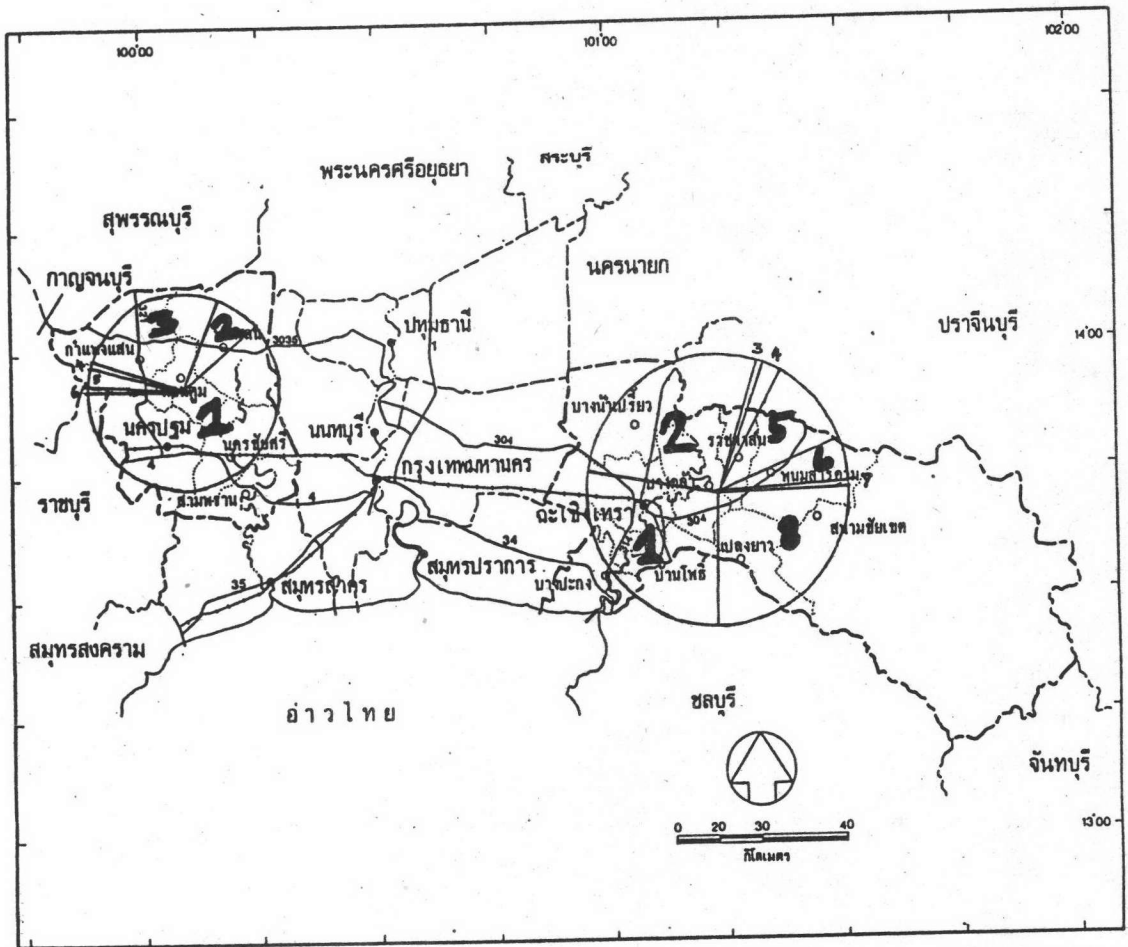
สำหรับนครปฐม จากการสำรวจของสำนักงานปศุสัตว์นครปฐม ปี 2527 พบว่ามีผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมด 8,864 ราย เป็นผู้เลี้ยงรายย่อย 8,017 ราย คิดเป็น 90.45% ของผู้เลี้ยงทั้งหมด และเป็นผู้เลี้ยงเพื่อการค้า ตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป 847 ราย คิดเป็น 9.55% ของผู้เลี้ยงทั้งหมด

อำเภอที่มีผู้เลี้ยงมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมือง 3,768 ราย รองลงมาได้แก่ กำแพงแสน คอนทูน และบางเลน บริเวณที่มีผู้เลี้ยงเพื่อการค้ามากได้แก่ อำเภอเมือง สามพราน และนครชัยศรี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำนวนสุกรที่เลี้ยงโดยเฉลี่ยต่อผู้ประกอบการ 1 ราย พบว่ามีประมาณ 59 ตัว/ราย โดยอำเภอที่มีปริมาณการเลี้ยงต่อผู้ประกอบการ 1 ราย สูงที่สุดได้แก่ สามพราน 182 ตัวต่อราย รองลงมาได้แก่ อำเภอเมือง และนครชัยศรี

จากข้อมูลต่าง ๆ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เลี้ยงสุกรใน 2 จังหวัดนี้มีลักษณะของการเลี้ยงสุกร เป็นฟาร์มรายย่อย แต่จากสภาพความเป็นจริงและการสอบถาม ทำให้ทราบว่าเกษตรกรเริ่มหันมาเลี้ยงในลักษณะของฟาร์มเพื่อการค้ามากขึ้น เพราะจะทำให้สามารถควบคุมปริมาณการผลิต และคุณภาพได้ตามความต้องการ และของตลาด ซึ่งฟาร์มเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในอาณาบริเวณที่มีความเจริญและใกล้แหล่งชุมชน เนื่องจากอิทธิพลแรงดึงดูดของตลาดการบริโภค โดยเฉพาะเป็นการบริโภคของประชากรในเขตเมือง รวมทั้งการได้รับบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการผลิต เช่น ไฟฟ้า ประปา อาหารสัตว์ และยารักษาโรค เป็นต้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายตัวของ
 ผลผลิตกับผู้ผลิต พบว่ามีความสัมพันธ์เช่นเดียวกันใน 2 พื้นที่ กล่าวคือ บริเวณใดที่มีปริมาณ
 ของการเลี้ยงมาก บริเวณนั้นจะมีผู้ประกอบการมาก พื้นที่ของฉะเชิงเทรา ได้แก่ อำเภอ
 เมือง และบางคล้า ในขณะที่นครปฐม ได้แก่ อำเภอเมือง สามพราน และกำแพงแสน
 แต่ข้อแตกต่างได้แก่ การขยายตัวของปริมาณการผลิต ซึ่งฉะเชิงเทราเริ่มที่จะมีการขยาย
 พื้นที่เลี้ยงไปสู่พื้นที่รอบนอก ได้แก่ สนามชัยเขต และแปลงยาว ในขณะที่การเพิ่มปริมาณ
 การเลี้ยงของนครปฐมยังคงอยู่ในพื้นที่เดิม คือ อำเภอเมือง สามพราน และกำแพงแสน
 ซึ่งอาจเนื่องมาจากพื้นที่ที่จะขยายได้มีน้อยกว่า และใกล้แหล่งตลาด กทม. ในขณะที่
 ฉะเชิงเทรา มีพื้นที่ที่จะขยายได้มาก และแหล่งตลาดนอกจาก กทม. ยังสามารถส่งไปสู่
 พื้นที่ใกล้เคียงได้ เช่น ชลบุรี และสมุทรปราการ

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกตั้งในการนำพารมสูตรเพื่อการค้าระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทรา กับ จังหวัดนครปฐม

แสดง: **สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร เพื่อการค้าขายอำเภอ** แผนที่: 5-8
 เปรียบเทียบระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม ปี 2527

ฉะเชิงเทรา		นครปฐม	
1. อ.เมือง	27.30%	1. อ.เมือง	61.87%
2. อ.บางคล้า	26.98%	2. อ.นครชัยศรี	7.91
3. อ.บางน้ำเปรี้ยว	0.64	3. อ.สามพราน	26.92
4. อ.บางปะกง	2.39	4. อ.บางเลน	0.59
5. อ.บ้านโพธิ์	10.79	5. อ.กำแพงแสน	2.36
6. อ.พนมสารคาม	4.76	6. อ.คอนคาญ	0.35
7. กิ่ง อ.ราชสาสน์	0.16		
8. อ.แปลงยาว	26.98		

สัญลักษณ์:

- ดถนน
- ทางรถไฟ
- ทางน้ำ
- - - - - ขอบเขตจังหวัด
- · · · · ขอบเขตอำเภอ
- จังหวัด
- อำเภอ

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา และนครปฐม

2.2.2 ระดับตำบล

สำหรับการศึกษาในระดับตำบล พิจารณาถึงผู้ประกอบการประเภทกิจการฟาร์ม เพื่อการค้าตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป เนื่องจากการเลี้ยงลักษณะนี้มีการใช้เทคนิควิทยาการสมัยใหม่ในการพัฒนาการเลี้ยง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและสามารถควบคุมการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดได้

จากการวิเคราะห์จำนวนผู้ประกอบการของฉะเชิงเทรา ระดับอำเภอพบว่า อำเภอเมืองมีผู้เลี้ยงเพื่อการค้ามากที่สุด 172 ราย ตำบลที่มีผู้ประกอบการลักษณะนี้มาก ได้แก่ คลองกระซุกเขอ, บางไผ่ และบางตีนเป็ด มีผู้ประกอบการ 34, 33 และ 27 ราย ตามลำดับ อันดับรองคือ อำเภอบางคล้า 170 ราย มีผู้ประกอบการระดับตำบลเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ตำบลสาวชะโงก 79 ราย เสม็ดไค้ 29 ราย และท่าทองกลาง 19 ราย ส่วนอำเภอแปลงยาวมี 170 ราย ผู้เลี้ยงระดับตำบลเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ หัวสำโรง 97 ราย แปลงยาว 49 ราย และวังเย็น 24 ราย

สำหรับจำนวนผู้ประกอบการระดับอำเภอของนครปฐมพบว่า อำเภอเมืองมีผู้เลี้ยงเพื่อการค้ามากที่สุด 524 ราย ตำบลที่มีผู้ประกอบการลักษณะนี้มาก ได้แก่ สามควายเหือก 101 ราย ชรรณศาลา 80 ราย และปอพลับ 49 ราย อำเภอสามพรานมีผู้ประกอบการเพื่อการค้า 228 ราย ตำบลที่มีผู้ประกอบการเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่าข้าม 202 ราย และสามพราน 16 ราย อำเภอนครชัยศรี 67 ราย มีผู้เลี้ยงระดับตำบลที่สำคัญ ได้แก่ ท่ากระชับ 10 ราย ท่าพระยา 8 ราย และบางระกำ 6 ราย

ตารางที่ 5-15 จำนวนผู้เสียชีวิตในจังหวัดะเจียงเพราและนครปฐม ปี 2527

อำเภอ	จะเจียงเพรา				นครปฐม				จำนวนผู้เสียชีวิต ทุกรายที่แจ้ง กองราชทัณฑ์
	รายย่อย < 50 ตัว	การคา 50 ตัว ขึ้นไป	รวม	จำนวนผู้ เสียชีวิตราย ทุกชนบท	อำเภอ	รายย่อย < 50 ตัว	การคา 50 ตัว ขึ้นไป	รวม	
1. เมือง	924(84.31)	(27.30) 172(15.69)	1,096	261	1. เมือง	3,244(86.09)	(61.87) 524(13.91)	3,768	90
2. บางคา	699(71.43)	(26.98) 170(28.57)	869	88	2. นครชัยศรี	229(77.37)	(7.91) 67(22.63)	296	56
3. บางน้ำเปรี้ยว	10(71.43)	(0.64) 4(28.57)	14	173	3. สามพราน	242(51.49)	(26.92) 228(48.51)	470	182
4. บางปะกง	132(89.79)	(2.39) 15(10.21)	147	44	4. บางเลน	777(99.36)	(0.64) 5(0.64)	782	20
5. บ้านโพธิ์	215(75.97)	(10.79) 68(24.03)	283	62	5. กำแพงแสน	2,537(99.22)	(2.36) 20(0.78)	2,557	17
6. ทมसरคาม	365(92.41)	(4.76) 30(7.59)	395	149	6. ทอนทุม	988(99.69)	(0.35) 3(0.31)	991	21
7. สมนชัยเขต กิ่ง อ.ราชสาสน์	680(100)	-	680	2					
8. (อ.ทมसरคาม)	222(99.55)	(0.16) 1(0.45)	223	12					
9. อ.แปลงยาว	647(79.19)	(26.98) 170(20.81)	817	20					
รวม	3,894(86.07)	630(19.93)	4,524	104	รวม	8,017(90.45)	(100) 847(9.55)	8,864	59

ที่มา : ปุศัตว์จังหวัดะเจียงเพราและนครปฐม

เมื่อพิจารณาจากแผนที่ 5-9 และ 5-10 ประกอบกับเส้นทางคมนาคมพบว่า บริเวณพื้นที่ฉะเชิงเทราไค้แก่ บางน้ำเปรี้ยว มีเส้นทางที่สามารถขนส่งสินค้าได้หลายทาง อาทิเช่น ทางน้ำ มีคลองสายสั้น ๆ เชื่อมต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง มีเส้นทางรถไฟผ่าน ซึ่งสามารถขนถ่ายสินค้าในบริเวณรอบ ๆ เข้าสู่ กทม. ได้โดยสะดวก โดยผ่านมายัง เขตอำเภอเมือง ซึ่งมีเส้นทางรถยนต์ผ่านเช่นกัน ไค้แก่ สาย 314 และ 3 ผ่านบางปะกง เข้า กทม. หรือจาก 314 แยกเข้าเส้น 34 ผ่านสมุทรปราการ เข้าสู่ตลาด กทม. ไค้เช่นกัน นอกจากนี้แหล่งเลี้ยงบริเวณกิ่ง อ.ราชสาสน์ และพนมสารคาม มีเส้นทางรถยนต์สาย 314 ผ่านสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือเข้าสู่ กทม. ไค้ หรือแยกเข้าเส้น 331 สู่ภาคตะวันออก โดยผ่านชลบุรี ไค้เช่นกัน

สำหรับนครปฐม แหล่งตั้งฟาร์มบริเวณบางเลน เชื่อมต่อกับกำแพงแสน มีเส้นทางรถยนต์ผ่านหลายสาย ไค้แก่ 321, 329, 3025 และ 3297 ซึ่งเส้นทางดังกล่าวเชื่อมโยงต่อกับเส้นทางรถยนต์สายอื่นภายในบริเวณคอนคูน อำเภอเมือง และสามพราน โดยสามารถบรรทุกสินค้าผ่านตลาด กทม. ไค้ทั้งสิ้น

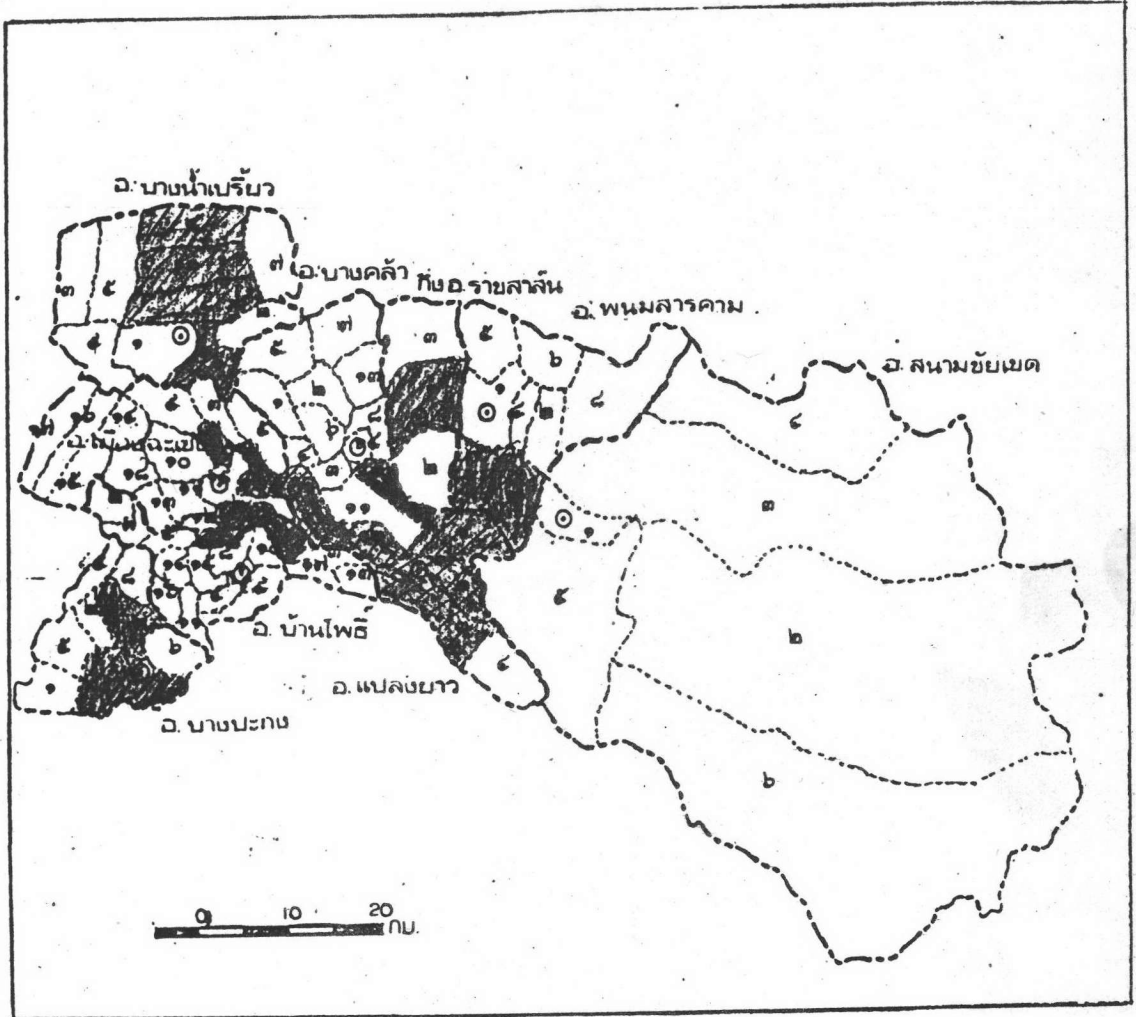
3. การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งการทำฟาร์มสุกร

จากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรเพื่อการค้า ในพื้นที่ ฉช. และ นฐ. กล่าวคือ มีปริมาณการเลี้ยงตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป พื้นที่ละ 60 ราย สามารถสรุปปัจจัยการเลือกที่ตั้งสำหรับประกอบกิจการนี้ไค้ 2 ประการ คือ

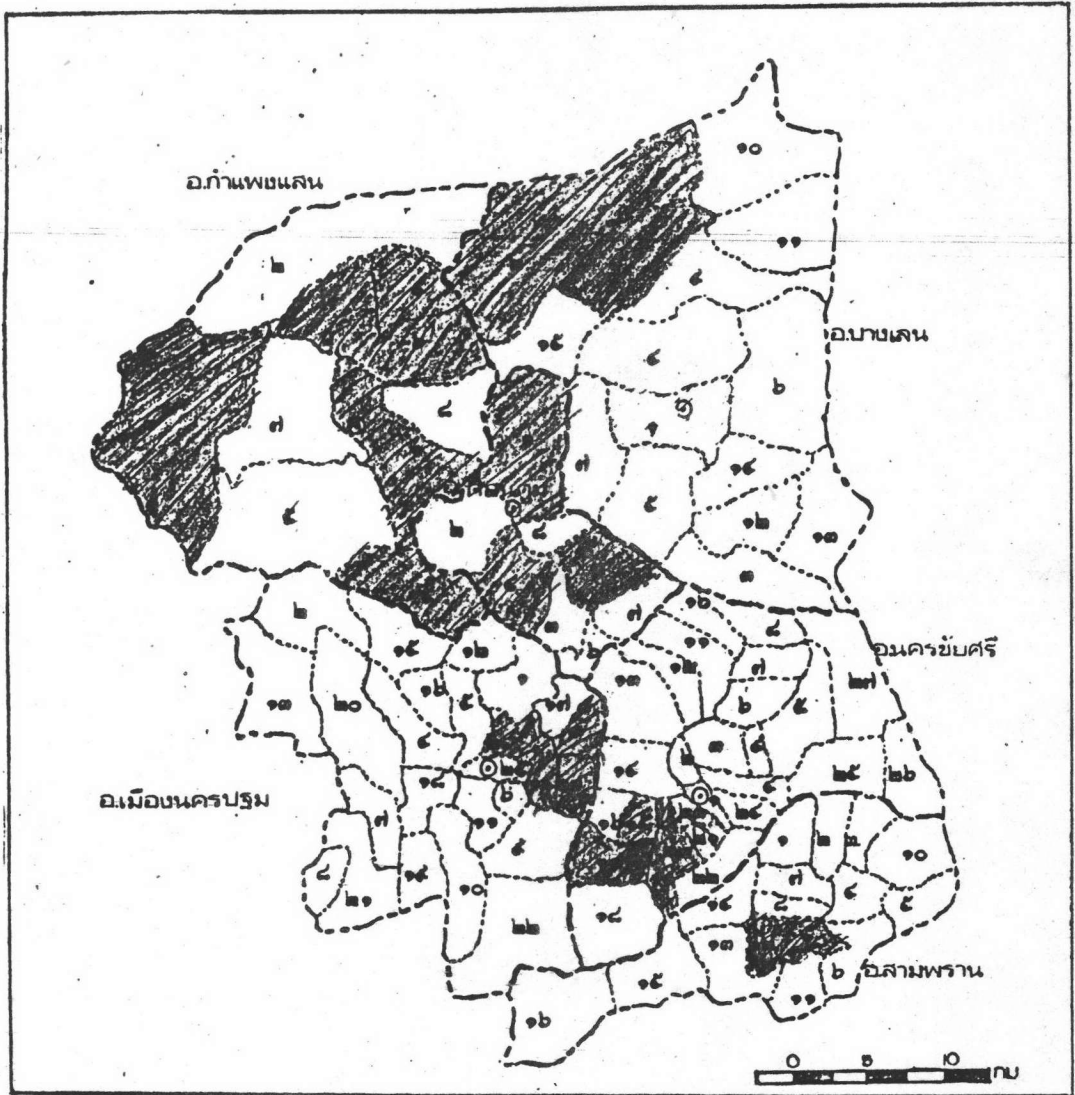
3.1 ปัจจัยหลัก

ปัจจัยหลักที่สำคัญซึ่งสนับสนุนให้มีการตั้งกิจการการผลิต ไค้มาจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งผลปรากฏว่า เกษตรกรไค้ความสำคัญคือ

- เส้นทางคมนาคมทางบกที่สะดวก
- การมีไฟฟ้าและน้ำสะอาดใช้ตลอดปี
- การกำจัดของเสียออกจากฟาร์มไค้ง่าย

การศึกษาระบบบัญชีการเลือกตั้งในการหาพรรคการเมืองระหว่างอะเซียงเทรากับนครปฐม	
แสดง: บริเวณคำขอสที่มีการตั้งพรรคการเมืองเพื่อการหา จำนวนมาก จังหวัดอะเซียงเทร	แผนที่: 5-9
สัญลักษณ์: จำนวนเลข 1-17 แทนคำขอสในพื้นที่จังหวัดอะเซียงเทร	----- เขตจังหวัด ----- เขตอำเภอ ..... เขตตำบล ○ อำเภอ
ที่มา: กรมการปกครอง	

การศึกษาระดับเทียบบ่งชี้การเลือกที่ดินในการทำฟาร์มสุกรเพื่อการค้าระหว่างอะเซ็งเทรากับนครปฐม	
แสดง: บริเวณที่มีการตั้งฟาร์มสุกร เพื่อการค้าจำนวนมาก จังหวัดนครปฐม	แผนที่: 5-10
สัญลักษณ์: จำนวนเลข 1-27 แทนตำบลในพื้นที่จังหวัดนครปฐม	---เขตจังหวัด ---เขตอำเภอ ...เขตตำบล ○ อำเภอ
ที่มา: กรมการปกครอง	

- พื้นที่ระบายน้ำสะดวก
- มีตลาดรับซื้อผลผลิต

จะเห็นได้ว่าปัจจัยข้างต้นส่วนใหญ่ เป็นปัจจัยทางค่านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถเข้ามาดำเนินการช่วยเหลือได้ เพื่อก่อให้เกิด ความคล่องตัวทางด้านการผลิต โดยเฉพาะด้านการคมนาคม และตลาดรับซื้อผลผลิต

3.1.1 การคมนาคม

ปัจจัยด้านการคมนาคม นับได้ว่าเข้มปัจจัยที่สำคัญมากต่อการ เลือกลงที่ตั้งของหน่วยผลิต ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งห่างจากถนนใหญ่หรือถนนหลวง ตั้งแต่ 1,000 เมตรขึ้นไป มีการกระจุกตัวของหน่วยผลิตประมาณ 1-5 ราย แต่ละหน่วยผลิต ห่างกันประมาณ 500 เมตร (ตามหลักสุขาภิบาล ควรห่างจากกันประมาณ 1,600 เมตร หรือโคกเคี้ยว) และเนื่องจากพื้นที่ตัวอย่างมีเส้นทางคมนาคมอยู่ในเกณฑ์ การติดต่อ ธุรกิจของหน่วยผลิตกับภายนอก จะกระทำด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

จาก 25 จังหวัดในเขตภาคกลาง ณช. และ นร. นับได้ว่า มีความได้เปรียบในด้านการขนส่งผลิต เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งบริโภคขนาดใหญ่ คือ กทม. ประกอบกับการขนส่งสุกรมี่ชีวิต มีการสูญเสียค่าใช้จ่ายทางด้านน้ำหนักที่สูญหายไป ระหว่างการขนส่งในสัดส่วนที่สูง ฉะนั้น พื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งตลาด จึงมีความได้เปรียบ ค่อนข้างมาก สามารถพิจารณาปริมาณการขนส่งสุกรมี่ชีวิตเข้าสู่ กทม. และความสัมพันธ์ กับระยะทางไค้จากตารางที่ 5-16 นอกเหนือจากพื้นที่ในเขตปริมณฑล ไค้แก่ กทม. นนทบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และปทุมธานี แล้ว ณช. และ นร. มีระยะทาง ห่างจาก กทม. เพียง 78 และ 58 กม. ตามลำดับ และมีปริมาณการขนส่งสุกรมี่ ชีวิตเข้า กทม. ในสัดส่วนที่สูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ ที่เหลือ

การขนส่งสุกรมี่ชีวิตใน 2 พื้นที่ข้างต้น นิยมใช้ทั้งรถบรรทุก 4 ล้อ 6 ล้อ 10 ล้อ บรรทุกไค้คราวละมาก ๆ ประมาณ 60-70 ตันและ 80-90 ตัน ตามลำดับ โดยนำสุกรใส่กระช หรือของเป็นรายตัว คิคค่าขนส่งเหมาะต่อการขนส่ง 1 เที้ยว ซึ่งต้นทุนการผลิตสุกรด้านการขนส่งระหว่าง ณช. กับ นร. ยังมีความแตกต่าง

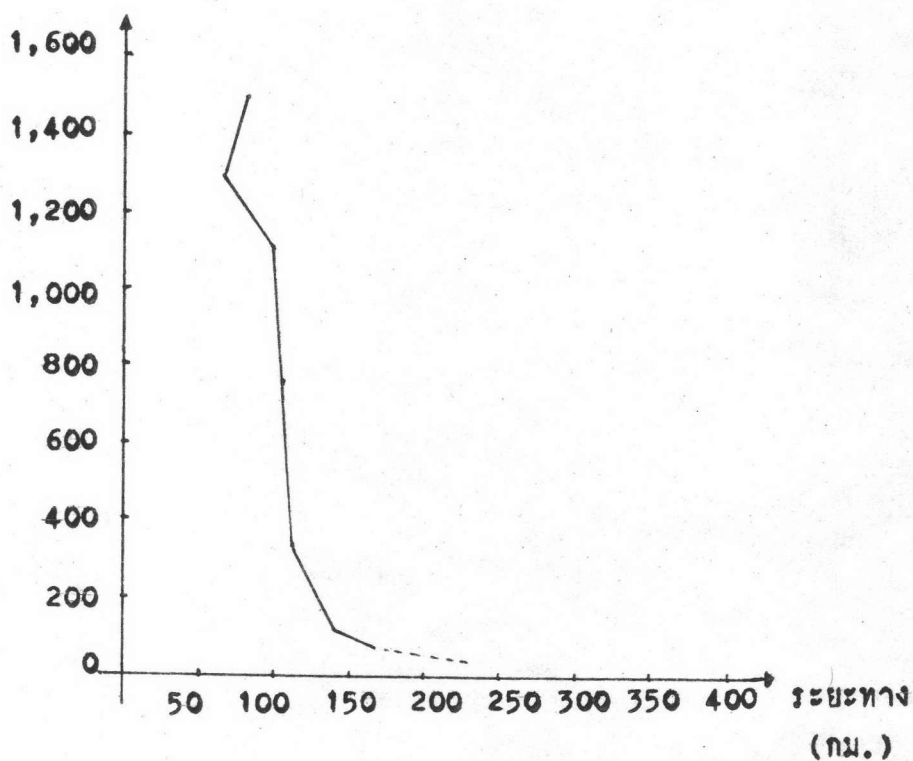

กัน เนื่องจากระยะเวลาการขนส่งสู่ตลาด กทม. ไม่เท่ากัน รายละเอียดดังปรากฏใน
ตารางที่ 5-17 พบว่า ค่าขนส่งผลผลิตของ นร. สูงกว่า ดร. เนื่องจากค่าขนส่งวัตถุดิบ
อยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนค่าใส่หุ่ยการขนส่ง นร. มีค่าต่ำกว่า ดร. ซึ่งมีผลให้ขอบเขตการ
ตลาด ของ นร. กว้างขวางมากกว่า ดร. สำหรับต้นทุนการผลิตสุกร คำนการขนส่ง
โดยรวม นร. มีค่าน้อยกว่า ดร.

แบบภูมิที่ 5-5 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางและปริมาณการขนส่งสูงกร
สู่ตลาด กทม.

ปริมาณขนส่งสูงกร (ตัน)

หมายเหตุ : กราฟที่เส้นกราฟมีความชันมาก หมายความว่า
ถ้าระยะทางเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ปริมาณการ
ขนส่งสูงกรจะลดลงมากกว่า 1 หน่วย

ตารางที่ 5-17 ต้นทุนการผลิตสุกรค่านการขนส่งระหว่าง ดร. กับ นร.

หน่วย : บาท/กก.- กม.

รายการ	พื้นที่	
	ดร.	นร.
1. ค่าขนส่งผลิต		
1.1 วัคซีน	0.10	0.17
1.2 สุกรมีชีวิต	0.15	0.12
1.3 สุกรชำแหละทั้งตัว	0.13	0.11
รวม	0.38	0.40
2. ค่าใส่หุ้ยการผลิต		
2.1 วัคซีน	0.02	0.03
2.2 สุกรมีชีวิต	0.81	0.76
2.3 สุกรชำแหละทั้งตัว	3.63	3.51
รวม	4.46	4.30
รวม 1+2	4.84	4.70

ที่มา : - ข้อมูลได้จากการสอบถามเกษตรกร พ่อค้าสุกร พ่อค้า
อาหารสัตว์
- ค่าขนส่งวัคซีน วัคซีนมีชีวิต สุกรชำแหละ ได้จากการ
สอบถาม จำนวนเงิน ค่าขนส่งต่อรถบรรทุก 1 คัน เช่น
1,200 บาทค่อนน้ำหนักบรรทุก 7 คัน (6 ล้อ) ต่อ 1 เที่ยว
รวมกับ 1,600 บาทค่อนน้ำหนักบรรทุก 13 คัน แล้วหักค่า
เฉลี่ย

- ค่าใส่หุ้ยขนส่งวัตถุดิบได้จากการสอบถาม ค่าใส่หุ้ย ใน ณช. ซึ่งขนส่งวัตถุดิบเที่ยวละ 200 และ 300.-บาทคือน้ำหนักบรรทุก 7-13 ตัน นร. ขนส่งวัตถุดิบกระสอบละ 2 บาท (กระสอบละ 100 กก.)
- ค่าใส่หุ้ยขนส่งสุกรมี่ชีวิต ประกอบด้วยค่าแรงจับสุกร (ณช. ตัวละ 10.-บาท นร. ตัวละ 5.-บาท) ค่านายหน้า (ณช. ตัวละ 10.-บาท นร. ตัวละ 10.-บาท) ค่าสูญเสียน้ำหนักระหว่างขนส่ง (เฉลี่ย 0.61 บาท/กก-กม) ค่าขนย้ายสุกรไปฆ่าตัวละ 10.-บาท
- ค่าใส่หุ้ยขนส่งสุกรฆ่าแหละ ประกอบด้วยค่าแรง ค่านายหน้า ค่าสูญเสียน้ำหนักระหว่างฆ่า ค่าภาษีธรรมเนียมต่าง ๆ ค่าภาษีที่บ่อ

3.1.2 ตลาดรับซื้อ

เนื่องจาก กทม. เป็นตลาดบริโภคสุกรที่สำคัญที่สุดในประเทศ และระดับราคา ณ ตลาดแห่งนี้มีอิทธิพลต่อการผลิตและการขนส่งสุกรเข้ามาสู่พื้นที่เป็นอย่างมาก จากการพิจารณาต้นทุนของการขนส่งผลผลิตสุกรที่ผ่านมา สามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงความแตกต่างของรายโคที่ ณช. และ นร. จะได้รับ ณ ตลาด กทม. รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5-18

ณ ระดับต้นทุนการผลิตที่เท่ากันคือ 17.28 บาท/กก-กม หลังจากเพิ่มค่าขนส่งและค่าใส่หุ้ย การผลิตสุกรมี่ชีวิตแล้ว จะพบว่า นร. มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า ณช. และสามารถจำหน่าย ณ ตลาด กทม. ได้กำไรขั้นต้นสูงกว่า ณช. ด้วย หากมีการขนส่งเป็นสุกรฆ่าแหละทั้งตัว เมื่อรวมค่าใช้จ่ายทางค่านขนส่งแล้ว นร. ยังมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า ณช. และก่อให้เกิดส่วนเหลือระหว่างราคาท้องถิ่นกับราคา ณ ตลาด กทม. ประมาณ 0.42 บาท/กก-กม สูงกว่า ณช. ซึ่งมีค่า 0.2บาท/กก-กม

อาจจะกล่าวได้ว่าตลาด กทม. มีแรงดึงดูดไม่ใช่เฉพาะแต่
 คำนจำนวนประชากรที่ต้องการบริโภคเท่านั้น หากยังรวมถึงราคาของผลผลิตที่สามารถ
 ขายได้ในราคาที่สูง ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่หน่วยผลิตส่งสินค้าของตนเข้าสู่ตลาดแห่งนี้
 แต่ระดับราคาย่อมมีขึ้นลงตามกลไกของราคา กล่าวคือ หากช่วงใดที่ราคาขายสูงจะมีผล
 ให้มีการส่งผลผลิตเข้า กทม. มากขึ้น จนกระทั่งผลผลิตมีมากเกินไปเกินความต้องการ ระดับ
 ราคาจะมีการลดตัวลง เมื่อผู้ผลิตได้กำไรน้อยลง การส่งผลผลิตเข้าสู่ตลาดจะลดลงจน
 น้อยกว่าความต้องการในที่สุด ระดับราคาขาย ณ ตลาดจะสูงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 5-18 ค่าใช้จ่ายการผลิตสุกรระหว่าง ณร.- นร. เทียบกับราคา
ณ ตลาด กทม.

หน่วย : บาท/กก. - กม.

รายการ	พื้นที่	ณร.	นร.	กทม.	ผลต่างราคาสุกร ท้องถิ่น-กทม.	
					ณร.	นร.
1. ต้นทุนการผลิต ณ ฟาร์ม		17.28	17.28	-	-	-
2. ค่าขนส่งสุกรมัธยม		0.15	0.12	-	-	-
3. ค่าไสหุ้ม		0.81	0.76	-	-	-
4. รวม 1+2+3		18.24	18.16	18.96	0.72	0.80
5. ค่าขนส่งสุกรชำแหละทั้งตัว		0.13	0.11	-	-	-
6. ค่าไสหุ้ม		3.63	3.51	-	-	-
รวม 4+5+6		22.00	21.78	22.20	0.20	0.42

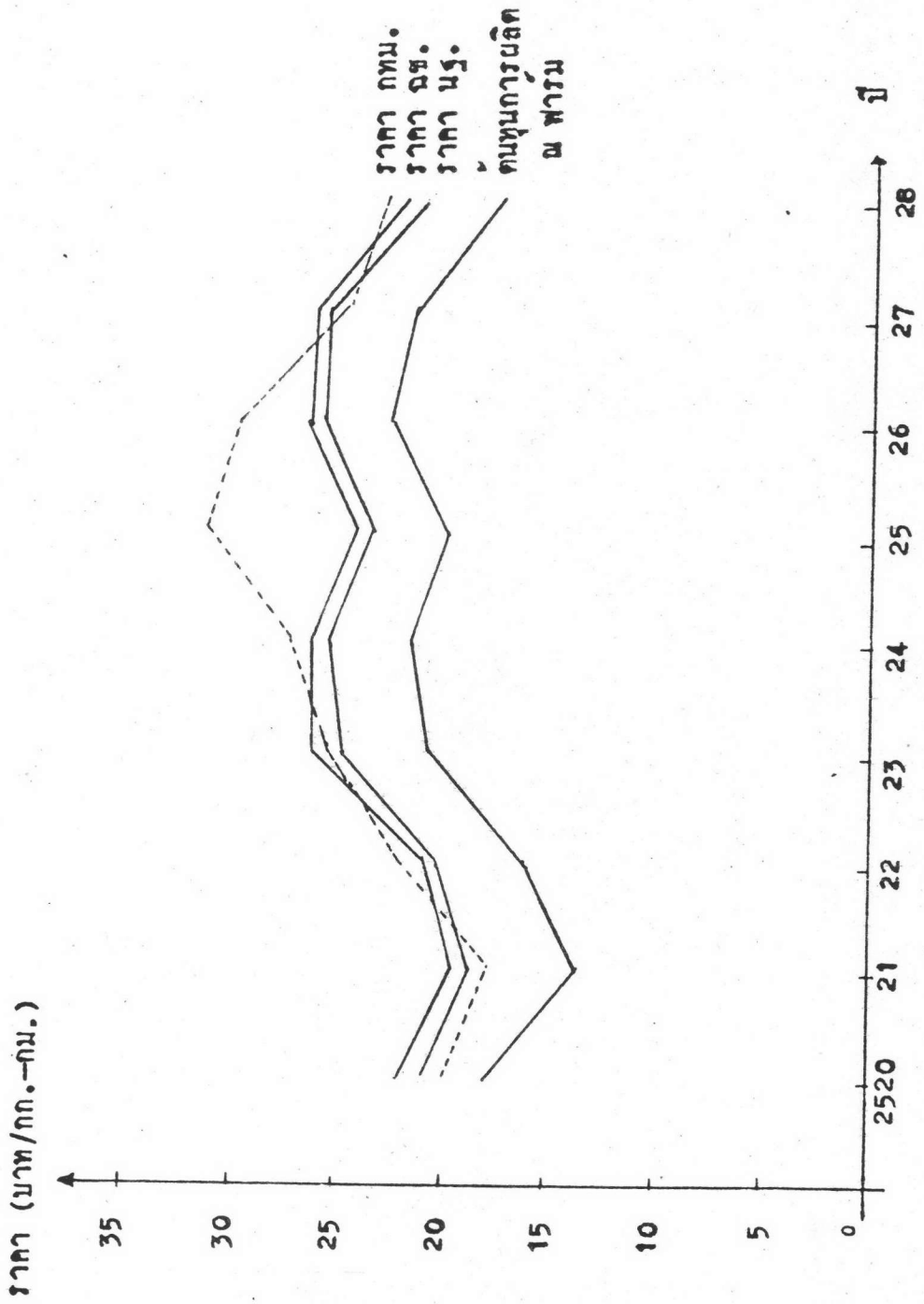
ตารางที่ 5-19 การเคลื่อนไหวของระดับราคาและปริมาณสุกรส่งเข้า กทม.

หน่วย : บาท/กก.-กม.

รายการ ปี	ต้นทุน	ระดับราคาสุกรมีชีวิต			ระดับราคาสุกรชำแหละทั้งตัว			ปริมาณสุกรมีชีวิตส่งเข้า กทม. (ตัน)		
		ณช.	นร.	กทม.	ณช.	นร.	กทม.	ณช.	นร.	กทม.
2520	17.22	18.18	18.10	18.58	21.94	21.72	20.50	-	-	-
2521	14.46	15.42	15.34	14.25	19.18	18.96	17.50	-	-	-
2522	16.21	17.17	17.09	18.68	20.93	20.71	21.14	-	-	-
2523	20.55	21.51	21.43	21.97	25.27	25.05	25.24	-	-	-
2524	22.01	22.97	22.89	23.82	26.73	26.51	27.45	965	1,936	3,926
2525	20.06	21.02	20.94	20.44	24.78	24.56	32.19	396	1,148	2,258
2526	22.95	23.91	23.83	26.87	27.67	27.45	30.25	812	1,947	4,053
2527	22.36	23.32	23.24	22.02	27.08	26.86	25.44	1,639	2,004	5,461
2528	17.28	18.24	18.16	18.96	22.00	21.42	22.20	1,441	1,335	4,726
เฉลี่ย	19.23	20.19	20.11	20.62	23.95	23.69	24.69	1,051	1,674	4,085

แผนภูมิที่ 5-6 การเคลื่อนไหวของระดับราคาสุกรชำแหละทั้งตัว

3.1.3 สาธารณูปโภคอื่น ๆ

การใช้น้ำและไฟฟ้าพบว่า เกษตรกรชุกชอบอากาศใช้ในฟาร์ม เป็นส่วนใหญ่ การใช้น้ำประปามีเพียงส่วนน้อย โดยคิคค่าใช้จ่ายประกาศคือเดือนประมาณ 400-600 บาท ในพื้นที่ ฉช. และ 200-400 บาท ในพื้นที่ นร. สำหรับการใช้จ่ายพลังงาน จากไฟฟ้าพบว่า ภายในฟาร์มมีการใช้เครื่องจักรท่อนแรง ซึ่งใช้พลังงานจากไฟฟ้าหลาย ประเภท อาทิเช่น เครื่องบีบน้ำ เครื่องผสมอาหาร และเครื่องสูบน้ำ ใน ฉช. ส่วน นร. จะใช้เครื่องผสมอาหารเป็นสำคัญรองลงมาคือ เครื่องสูบลูกและบีบน้ำ เมื่อพิจารณา ถึงสภาพพื้นที่ทั่วไปพบว่า ฉช. เป็นพื้นที่ค่อนข้างจะแล้งกว่า นร. การเลี้ยงสุกรมีความ จำเป็นต้องใช้น้ำจำนวนมาก จึงส่งผลให้เกิดความแตกต่างของการใช้เครื่องท่อนแรงและ ค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำและไฟ อันเป็นต้นทุนประเภทหนึ่งในการผลิต

3.2 ปัจจัยทั่วไป

นอกจากปัจจัยหลักที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่สนับสนุนให้ เกษตรกรตัดสินใจในการตั้งหน่วยผลิต ณ บริเวณพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา และนครปฐม ปัจจัยเหล่านั้นได้แก่

ก. สถานภาพของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรประมาณ 90-95% เป็น เจ้าของที่ดินมากกว่าการเช่าที่ดินทำกิน ซึ่งเป็นแรงจูงใจประการหนึ่งต่อการประกอบ อาชีพนี้ เนื้อที่ครอบครองโดยเฉลี่ยรายละ 1-5 ไร่ ราคาที่ดินทั้ง 2 พื้นที่ ประมาณ 10,000 - 50,000 บาท/ไร่ แต่สำหรับนครปฐมมีราคาที่ดินอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่า ฉะเชิงเทรา กล่าวคือ ราคาที่ดินสูงสุด ประมาณ 100,000 - 200,000 บาท/ไร่ ในขณะที่ฉะเชิงเทราไม่เกิน 1 หมื่นบาท/ไร่ จำนวนอาคารที่ใช้เลี้ยงสุกรใน 2 พื้นที่ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ 1-2 หลัง ไร่พื้นที่จริงประมาณ 500 ตารางเมตร

นอกจากนี้อาจพิจารณาทางด้านตัวบุคคลคือ ผู้เลี้ยงรวมทั้ง องค์ประกอบอื่น ๆ กล่าวคือ ด้านอายุของผู้เลี้ยง ฉะเชิงเทราอยู่ในช่วงประมาณ

36-40 ปี, 46-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป นครปฐมส่วนใหญ่ผู้เลี้ยงจะมีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป โดยมีประสบการณ์การเลี้ยงหรือระยะของความชำนาญใกล้เคียงกันประมาณ 5-10 ปี มีแรงงานช่วยประกอบกิจกรรมไม่เกิน 5 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนในครอบครัว จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างแรงงาน ส่วนอาชีพรองนอกเหนือจากการเลี้ยงสุกร คือการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะค่านกสักริม สังกัดได้จากผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะนำปุ๋ยที่ได้จากมูลสุกรใส่พืชผัก ผลไม้ในพื้นที่ของตน

ข. สถาบันที่สนับสนุนการประกอบกิจกรรม

สถาบันที่ช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถดำเนินธุรกิจได้คล่องตัว และมีผู้สมัคร เป็นสมาชิกมากในฉะเชิงเทรา ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สำหรับนครปฐมส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของสมาคมหรือกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ ในขณะที่สัดส่วนของความไม่เป็นสมาชิกอยู่ในเกณฑ์สูงในทั้ง 2 พื้นที่ ซึ่งเกษตรกรให้ทัศนะว่า ไม่เห็นประโยชน์จากการเป็นสมาชิกแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามการเป็นสมาชิกสถาบันต่าง ๆ มีประโยชน์บางประการซึ่งสามารถพิจารณาได้เป็นค่าน ๆ ดังนี้

1. เงินทุน

การประกอบกิจกรรมของหน่วยผลิต นอกจากใช้ทุนส่วนตัวแล้วยังประกอบกับการกู้จากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งในระบบและนอกระบบ จากการสอบถามพบว่า แหล่งเงินกู้ในระบบมีสัดส่วนสูงกว่านอกระบบ

เกษตรกรจังหวัดฉะเชิงเทรา มีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญในระบบ นครปฐม ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ส่วนการกูนอกระบบ จะเป็นการกู้จากญาติสนิทเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง 2 พื้นที่อัตราดอกเบี้ยของการกู้เงินจากสถาบันการเงินในระบบมีอัตราประมาณ 16-20% ในฉะเชิงเทราซึ่งวงเงินกู้แต่ละครั้งประมาณ 5 หมื่น - 1 แสนบาท นครปฐม มีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในระบบต่ำกว่าคือ 10-15% วงเงินกู้แต่ละครั้งประมาณ 4 แสนบาท

2. ปัจจัยการผลิตอื่น ๆ

จากการสอบถามพบว่า เกษตรกรได้รับบริการทางค่านอาหารสัตว์และเครคิคต่าง ๆ จากบริษัทตัวแทนในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมาให้บริการถึงสถานที่ประกอบการ รวมทั้งให้ข่าวสารและความรู้ทางค่านวิชาการเลี้ยงและการจำหน่าย

การบริหารทางค่านสุขาภิบาลพบว่า เกษตรกรได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการ ทั้งทางค่านการให้บริการยา ข่าวสาร และคำแนะนำต่าง ๆ เพื่อให้ผลิตผลมีคุณภาพ ซึ่งวิธีการเลี้ยงที่เกษตรกรนิยมปฏิบัติโดยไม่ก่อให้เกิดโรคระบาด จนทำให้ผลิตผลตกต่ำได้แก่ การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์หรือลูกสุกร ไม่ปะปนกันกับสุกรอื่น ๆ และใช้วัคซีนโดยปรึกษาสัตวแพทย์ และเมื่อพิจารณาถึงค่าคะแนนค่านสุขาภิบาลพบว่า ฉะเชิงเทรามีค่ารวมสูงกว่านครปฐม ประกอบกับสภาพความเป็นจริง พอจะกล่าวได้ว่า โดยทั่ว ๆ ไป ฉะเชิงเทรามีการเลี้ยงที่ถูกต้องสุขาภิบาลมากกว่า

ก. การตลาด

จากการศึกษาวิถีการตลาดพบว่า ผู้รับซื้อ ผลิตผลของเกษตรกร โดยตรงหมายถึง การมารับซื้อด้วยตนเอง ณ แหล่งผลิตของฉะเชิงเทรา คือพ่อค้าในท้องถิ่นและ กทม. นครปฐมคือ พ่อค้าท้องถิ่น ซึ่งผลิตผลที่จำหน่ายส่วนใหญ่เป็นสุกรมีชีวิตที่ขุนจนมีน้ำหนักคอตัว 100 กิโลกรัม สุกรขุนนี้ส่วนใหญ่เกษตรกรจะเลี้ยงจากลูกสุกรที่ผลิตขึ้นเองภายในฟาร์ม และแหล่งตลาดสำคัญที่คาดว่าผลิตผลจะไปสู่ผู้บริโภคได้แก่ กทม. และตลาดในท้องถิ่น

เกษตรกรให้ความเห็นว่า สุกรของตนถูกนำเข้าโรงฆ่าใกล้เคียงของท้องถิ่นในปริมาณไม่มากนัก ซึ่งโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวในฉะเชิงเทราส่วนใหญ่อยู่ห่างจากฟาร์มประมาณ 2,001-3,000 เมตร นครปฐมห่างประมาณ 5,000 เมตร ซึ่งตามหลักสุขาภิบาลกำหนดให้สมควรตั้งโรงฆ่าสัตว์ห่างจากฟาร์มไม่ต่ำกว่า 5,000 เมตร

ง. การวางแผนงาน

จากการศึกษาภาคสนามพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ในทั้ง 2 พื้นที่

จะมีการวางแผนงานการผลิตทางค่านปริมาณการเลี้ยง โดยเพิ่มหรือลดตามระดับราคาและความต้องการของตลาด ซึ่งแต่ละหน่วยผลิตจะเลี้ยงประมาณ 100-500 ตัวต่อครั้ง โดยแต่ละปีจะเลี้ยงประมาณ 1-3 ครั้ง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมักจะประสบปัญหาราคาขายต่ำกว่าต้นทุนการผลิตเสมอ โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2526 เป็นต้นมา และเมื่อประสบปัญหานี้ในช่วงใดเกษตรกรจะลดปริมาณการเลี้ยงลงทันที การล้มเลิกกิจการมีจำนวนน้อยราย ซึ่งเกษตรกรให้เหตุผลว่าทิ้งโรงเรือนไว้ก็เปล่าประโยชน์เลี้ยงต่อไปอาจมีกำไร โดยสามารถจะดำเนินการต่อไปได้กว่า 5 ปี ฉะนั้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นสำหรับผู้นิยมนรีโลกเนื้อสุกร ได้แก่ ระดับราคาเนื้อสุกรสูงขึ้น เนื่องจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อสุกรจากเกษตรกร เพื่อนำมาฆ่าและขายนั้นได้สุกรมาในปริมาณน้อย เมื่อเกษตรกรผู้เลี้ยงประสบภาวะราคาขายสุกรมีชีวิตต่ำกว่าต้นทุนการผลิต ทำให้ต้องลดปริมาณการผลิต แต่ความต้องการของผู้บริโภคยังคงมีอยู่เสมอ คังนั้น ราคาจำหน่ายเนื้อสุกรย่อมสูงขึ้น